Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a Nr. 2107 | 4 pagini — 20 bani | Joi 9 februarie 1956

Cetățeni! Utemiști și tineri!

Verificați dacă ați fost trecuți pe listele electorale. Este o îndatorire cetățenească.

Munca politică de masă în campania electorală

PATRU AGITATORI au pornit pe o stradă din Bacău și au ciocănit la porțile tuturor caselor. Ușile s-au deschis și în pragul lor au apărut gospodine primitoare sau muncitori — tineri și vîrstnici — aflați în ora de odihnă. Pretutindeni, agitatorii — dintre care doi erau utemiști: Lili Ciubotaru și Voicu Ion — au vorbit despre alegerile de deputați în sfaturile populare și au ascultat cu luare aminte părerile cetățenilor.

Această echipă de agitatori este una din nenumăratele echipe ce în aceste zile, în orașele și satele patriei noastre, desfășoară o intensă muncă politică în rîndurile oamenilor muncii. Sub conducerea organelor de partid, utemiștii participă la pregătirea alegerilor de deputați în sfaturile populare. Munca politică de masă în campania electorală este o sarcină de cea mai mare însemnătate a organizațiilor utemiste. La această muncă trebuie antrenați cît mai mulți membri ai organizației, întregul activ. Toate cadrele organizației noastre au datoria să participe la acțiunile inițiate în cadrul campaniei electorale.

Printre cei propuși pentru a deveni deputați se găsesc tineri cum ar fi activistul utemist Sandu Nicolae, tînăra țesătoare Aurica Medeleț etc. care și-au cîștigat încrederea și dragostea cetățenilor. In rîndurile membrilor comisiilor electorale au fost aleși numeroși tineri, după cum din rîndurile tineretului s-au recrutat mulți dintre acei ce în aceste zile muncesc cu abnegație în întîmpinarea importantului eveniment politic pe care-l reprezintă alegerile de la 11 martie.

In campania electorală, organizațiile U.T.M. au datoria să desfășoare o intensă muncă de mobilizare a tineretului la realizarea mărețului program de construire a socialismului elaborat de cel de al II-lea Congres al partidului, să explice politica externă de pace a statului nostru democrat-popular. Documentele Congresului, și cu deosebire Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, trebuie să devină binecunoscute de fiecare tînăr, de fiecare utemist. Studierea aprofundată și însușirea lor este de natură să ajute la o mobilizare mai largă a tineretului în industrie, în agricultură, în toate domeniile de activitate la lupta pentru dezvoltarea economiei naționale, înflorirea culturii, ridicarea nivelului de trai al poporului. Organizațiile utemiste, sub conducerea organizațiilor de partid, trebuie să acorde o atenție sporită antrenării tineretului la creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost, punînd un accent deosebit pe întărirea disciplinei în producție. Tinerii care muncesc în agricultură trebuie să fie participanți activi la transformarea socialistă a satului, la crearea de noi gospodării colective, întovărășiri și diferite alte forme de cooperare în munca agricolă. Nici un moment nu trebuie uitată mobilizarea tineretului la pregătirea temeinică a campaniei agricole de primăvară.

Campania electorală trebuie să prilejuiască creșterea contribuției pe care tineretul o aduce la activitatea obștească, la înfrumusețarea orașelor și satelor, la descoperirea și valorificarea resurselor locale etc. Nu puțini au fost tinerii din cartierul Steaua din București care recent au participat la munca voluntară pentru instalarea unor conducte de gaz. Exemplul lor trebuie urmat.

In adunări generale deschise ale organizațiilor de bază trebuie prelucrate materiale referitoare la campania electorală. Utemiștii sînt chemați să-și aducă contribuția la buna desfășurare a activității „caselor alegătorului". In privința aceasta merită pomenit numele tînărului Ludovic Tolgi, care la „casa alegătorului" din comuna Dumbrăvița (regiunea Timișoara) muncește cu dragoste ca agitator, lămurind cu răbdare problemele ridicate de țăranii muncitori. Tinerii care votează pentru prima oară trebuie să fie lămuriți asupra profundului democratism al sistemului nostru electoral, ajutați să cunoască tehnica votării. Este necesară organizarea de întîlniri ale candidaților cu elevii și pionierii, întîlniri la care candidații să vorbească despre realizările oamenilor muncii în anii puterii populare.

Organizațiile U.T.M. au datoria să îndrume pe tineri să verifice dacă au fost înscriși pe listele electorale și totodată să verifice dacă pe aceste liste nu s-au strecurat elemente nedemne de a vota. De asemenea, agitatorii utemiști trebuie să ajute la popularizarea temeinică a candidaților F.D.P., la cunoașterea delimitării circumscripțiilor electorale, a centrelor de vot etc.

Tineretul patriei noastre are importante răspunderi cetățenești. Regimul de democrație populară i-a acordat drepturi pe care nici o altă generație de tineri nu le-a avut în trecut. Tineretul nostru trebuie să fie deplin conștient de aceasta, să participe activ la campania electorală, să sprijine efectiv activitatea multilaterală a sfaturilor populare — organe locale ale puterii de stat.

Ne mai despart cîteva săptămîni de ziua alegerilor. In timpul care a mai rămas pînă la 11 martie, organizațiile U.T.M. trebuie să ridice munca politică de masă la nivelul cerut de sarcinile mărețe ce ne revin pentru aplicarea în viață a istoricelor hotărîri ale Congresului partidului.

Scînteia tineretului

Organizația orășenească U.T.M. București fruntașă în acțiunea de colectare a fierului vechi

Sute de mii de tineri și tinere, utemiști, pionieri și școlari din întreaga țară, iau parte cu entuziasm la acțiunea patriotică de colectare a fierului vechi. In mai puțin de un an ei au reușit să strîngă 26.628.000 kg. de fier vechi. Numai în întîmpinarea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. s-au colectat mai mult de 3.500.000 kg. de fier vechi.

Analizînd munca de colectare a fierului vechi și apreciind rezultatele întrecerii în această acțiune patriotică C.C. al U.T.M. a stabilit că primul loc dintre organizațiile regionale U.T.M. a fost ocupat de organizația orășenească U.T.M.-București.

Tinerii din Capitală au sărbătorit acest succes în cadrul unei adunări, organizată de Comitetul orășenesc U.T.M.-București, care a avut loc miercuri după amiază la Teatrul de Operetă.

Cu acest prilej au fost înmînate diplome de onoare ale C.C. al U.T.M. comitetelor raionale U.T.M. Nicolae Bălcescu și Grivița Roșie, organizații raionale U.T.M. fruntașe pe țară, precum și organizațiilor de bază U.T.M. a uzinelor „Mao Tze-dun" și a Școlii profesionale nr. 15 de energie electrică. Au mai fost distinși cu Diploma de onoare al C.C. al U.T.M. tînărul Aurel Gheorghe de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală și pioniera Cristina Mihăilescu de la Școala nr. 56 fete. Au fost înmînate de asemenea premii la numeroase organizații U.T.M. și tineri evidențiați în acțiunea de colectare a metalelor vechi.

Semnarea unui acord comercial între Birmania și R. P. R.

NEW DELHI 8 (Agerpres). — Corespondentul din Rangoon al Biroului indian de informații anunță că la 7 februarie a fost semnat în Capitala Birmaniei un acord comercial pe termen de trei ani între Birmania și Republica Populară Romînă. Acordul prevede dezvoltarea relațiilor economice și comerciale dintre cele două țări, pe baza principiului egalității și al avantajului reciproc.

Acordul prevede că Birmania va exporta în Romînia orez și alte produse agricole, produse minerale, cherestea, cauciuc, bumbac brut și alte mărfuri. R. P. Romînă va livra Birmaniei utilaj pentru exploatarea petrolului, a cărbunelui, utilaj electro-tehnic, mașini-unelte, utilaj pentru construcții, mașini, tractoare, precum și alte mărfuri.

Acordul cuprinde de asemenea un protocol comercial privitor la schimbul de orez sau produse de orez din Birmania, cu mărfuri romînești.

R. P. Romînă va institui în Birmania o misiune comercială care va înlesni aplicarea acordului comercial.

CU TOATE FORȚELE în cel de-al doilea cincinal

Rezultatele bunei organizări a muncii de reparații

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). Pentru a sprijini stațiunile de mașini și tractoare în pregătirea tractoarelor și mașinilor agricole pentru lucrările agricole de primăvară, colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni, de la Centrul mecanic S.M.T.-Botoșani s-a angajat ca, pînă la 20 februarie, să termine repararea tuturor tractoarelor planificate. In acest scop, au fost stabilite din vreme o seamă de măsuri menite să intensifice ritmul reparațiilor. Astfel, conducerea Centrului s-a îngrijit ca piesele de schimb să fie aduse din vreme, iar munca de reparații să fie organizată pe posturi de lucru specializate, după metoda sovietică de reparații pe ansamble și subansamble. De asemenea s-au creat condiții mai bune de muncă, înzestrîndu-se atelierele cu o seamă de scule și unelte necesare.

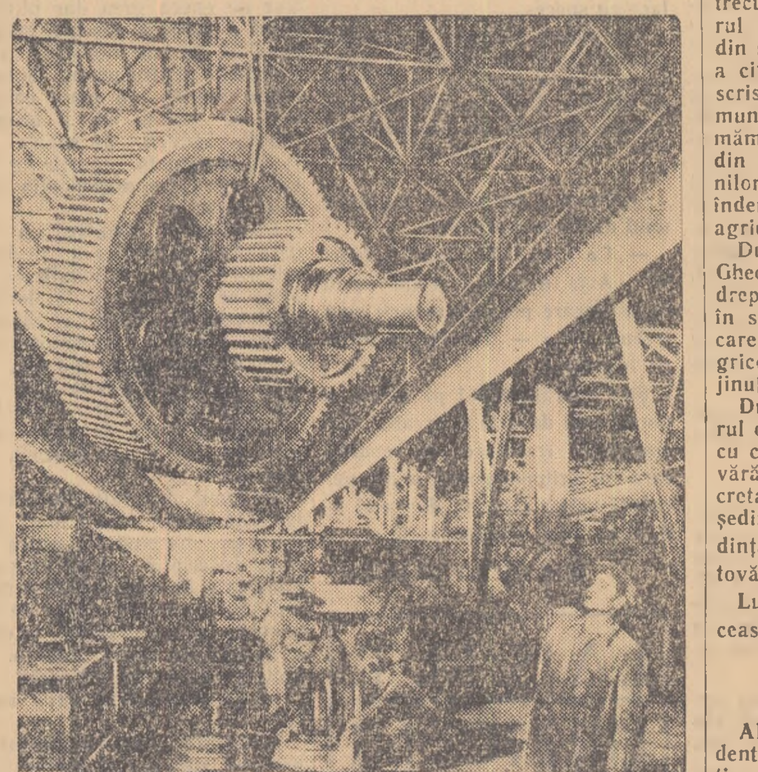
Realizările sînt frumoase. Pînă la sfîrșitul lui ianuarie, Centrul își îndeplinise mai bine de 85 la sută din planul de reparații. Peste 125 tractoare reparate au și fost expediate S.M.T.-urilor cărora le aparțineau.

In fruntea muncii pentru îndeplinirea înainte de termen a angajamentelor luate, pentru executarea reparațiilor în timp cît mai scurt și în cît mai bune condiții se află comunistul Gh. Grecu, utemiștii Chiva Apinei, Gh. Petrescu, Ștefan Remus, C. Cărbune și alții.

Bilanțul primelor realizări

La sfîrșitul lunii ianuarie, colectivele întreprinderilor din industria materialelor de construcții au făcut bilanțul primelor realizări din cel de al doilea plan cincinal. Rezultatele obținute arată că muncitorii, tehnicienii și inginerii din aceste întreprinderi traduc în fapte sarcinile de producție sporite ce le revin, contribuind astfel la înfăptuirea vastului plan al construcției trasat de partid la cel de al 2-lea Congres.

Pe întregul minister, planul producției globale a fost îndeplinit în proporție de 107,9 la sută, ceea ce reprezintă o creștere de 37,5 la sută față de realizările din perioada corespunzătoare a anului trecut.

Laminorul de la Roman. In secția revizie și premontaj tovarășul Simoș Vasile cu echipa sa preia o roată dințată cu o greutate de 3.500 kilograme, pentru montajul calibrorului de la laminor.

Tineri feroviari, inovatori

IAȘI (de la corespondentul nostru). De cîteva zile, muncitorii tineri și vîrstnici de la atelierele C.F.R. Pașcani au pornit cu elan sporit într-o nouă etapă a întrecerii socialiste: întrecerea în cinstea zilei feroviarului și a alegerilor de deputați în sfaturile populare. Organizați în 30 de brigăzi de tineret și 4 posturi utemiste de control, tinerii alături de vîrstnici au obținut importante succese.

Au trecut doar cîteva zile și la comitetul U.T.M. au și început să sosească vești despre realizările utemiștilor de la atelierele C.F.R.-Pașcani. Astfel brigada condusă de utemistul Chiroșcă Ion de la secția a II-a a recondiționat pînă la 30 ianuarie, cu 36 la sută mai multe cîrlige de tracțiune.

Un aport prețios la creșterea productivității muncii în diferite locuri de muncă a fost adus de inovațiile realizate de tineri. Astfel utemistul Teșu Gheorghe, responsabilul brigăzii de tineret din secția piese de schimb, a făcut un dispozitiv pentru confecționarea arcurilor de carcase, dispozitiv care mărește productivitatea muncii la această operație cu aproape 80 la sută.

Utemistul Olaru Gheorghe a instalat un ciur mecanic la secția turnătorie, care aduce de asemenea un aport important la creșterea productivității muncii. Prezentată la expoziția regională de inovații din Iași, inovația tînărului Olaru a luat premiul II.

Posturile utemiste de control luptă și ele pentru noi realizări în producție. Astfel în urma sesizărilor postului utemist de control condus de tînărul Grigoraș Mihai, membrii brigăzii de tineret condusă de utemistul Duduman Gheorghe din atelierul de turnătorie a strîns de prin atelier și de prin curtea întreprinderii o însemnată cantitate de fontă veche. Prin topirea ei tinerii din această brigadă au realizat o economie de 40.000 lei.

Decorări la Prezidiul Marii Adunări Naționale

Miercuri la amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea înmînării unor decorații atribuite cu prilejul împlinirii a 10 ani de la înființarea Universității „Bolyai" din Cluj.

La solemnitate au participat tovarășii: dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, M. Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, N. Dinulescu, prim-locțiitor al ministrului Invățămîntului, I. Vrabie, directorul Cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naționale și alții.

Pentru merite deosebite în muncă s-a conferit „Ordinul Muncii" clasa a 2-a, următoarelor cadre didactice și administrative de la Universitatea „Bolyai": Ladislau Banyai, Ernest Gall, Iuliu Marton și Ștefan Peterffy; „Ordinul Muncii" clasa a 3-a a fost conferit tovarășilor: Laszlo Szabedi, Ernest Balogh, Zoltan Csendeș, Ludovic Nagy, Anton Balogh, Francisc Peterffy, și Margareta Deheleanu.

URMÎND CUVÎNTUL PARTIDULUI

UTEMIȘTII SUSȚIN INIȚIATIVA COLECTIVIȘTILOR DIN COMUNA BUCU

In una din zilele săptămînii trecute, Gheorghe Mihai, secretarul organizației de bază U.T.M. din satul Buda, raionul Domnești, a citit în ziarul „Steagul roșu" scrisoarea colectiviștilor din comuna Bucu intitulată „Vă chemăm alături de noi". Colectiviștii din comuna Bucu adresau țăranilor cu gospodării individuale îndemnul pentru a păși pe drumul agriculturii socialiste.

După citirea acestei scrisori, Gheorghe Mihai și-a spus: „Au dreptate cei din Bucu. La noi, în satul Buda, sînt mulți tineri care pot intra în întovărășirea agricolă dar ei au nevoie de sprijinul nostru".

După ce s-a sfătuit cu secretarul organizației de bază P.M.R. și cu consiliul de conducere al întovărășirii agricole „Argeșul", secretarul a organizat a doua zi o ședință cu tinerii din sat. La ședință a invitat și utemiști din întovărășire.

Luînd cuvîntul la discuții în această ședință, utemistul Vasile Șerban a adus în discuție o p... punere importantă.

— N-o să avem rezultate p... mari numai cu vorba, a spus ... Pentru reușita acestei acțiuni t... buie mai întîi să intrăm noi ... întovărășire ca să fim de pil... pentru toți. Eu mă angajez ... pînă mîine dimineață să dep... cererea de înscriere în întovă... șire.

Utemistul Ștefan Calita, car... urmat la cuvînt, și-a anunțat ... el hotărîrea de a intra în înto... rășire. In încheierea ședinței, t... Dumitru Barbu, secretarul org... nizației de bază P.M.R., a ce... utemiștilor să lupte pentru ext... derea acestei acțiuni.

Astfel, în zilele următoare, u... miștii membri ai întovărășirii ... început să discute cu tinerii ... sat despre roadele muncii în ... mun. Ca rezultat al muncii ... susținute, pînă acum s-au mai ... scris în întovărășire 28 fami... Intovărășirea din sat cuprin... acum 95 de familii.

ION POPESCU
corespondent volun...

70 familii au pornit pe un nou drum

ALEXANDRIA (de la corespondentul nostru). — Nu de mult tinerii din organizația de bază U.T.M. din satul Purani, raionul Alexandria, au luat hotărîrea să intensifice munca de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori, pentru a se crea și în satul lor o întovărășire agricolă.

Paul Nedelcu, secretarul organizației de bază U.T.M., a vorbit despre această hotărîre a utemiștilor comunistului Nicolae Rădulescu, secretarul organizației de partid. Acesta a primit cu bucurie vestea, apoi l-a sfătuit să studieze temeinic statutul întovărășirilor agricole și cum să-i instruiască pe agitatori.

Unii dintre utemiști și-au luat angajamentul să-și lămurească părinții să se înscrie în întovărășire. Munca pentru a traduce în fapte hotărîrea lor a început să se desfășoare cu entuziasmul specific tineretului.

...Zilele treceau. Prima victorie a utemiștilor a fost obținută după ce, în urma muncii de lămurire depuse în rîndurile țăranilor muncitori, 10 dintre aceștia și-au scris pe hîrtie dorința de a păși pe noul drum.

Au fost și cazuri, la început, cînd unii agitatori nu reușeau să convingă pe țăranii muncitori să facă pasul spre întovărășiri. Mulți țărani muncitori spuneau că se vor inscrie în anul viitor, după ce vor vedea cum „ies la socoteală" cei înscriși acum. Apoi, au început să vină și vești bune. Utemista Iordana Mitrea a venit într-o zi la comitetul de inițiati... cu cererea de înscriere semna... de părinții ei. Aici l-a întîlnit ... utemistul Gheorghe Stan care re... șise și el să-și convingă părin...

...Deși în ziua de 26 ianuarie ... e nici o sărbătoare în calend... la Purani a fost zi de sărbătoa... 70 de familii au pornit pe un dru... nou, unindu-se să-și muncea... pămîntul în întovărășirea agrico... „Vasile Roaită".

Utemiștii din Purani raportea... că au obținut un prim succes ... munca și lupta ce o desfășoa... pentru traducerea în viață a sa... cinilor ce le revin din Docume... tele celui de al II-lea Congr... al partidului.

In numărul de azi

ZILE DE ODIHNĂ LA CHEILE BICAZULUI

„In 1951-1955, peste 2 milioane de persoane — 1,5 milioane de adulți și peste o jumătate de milion de copii — au fost trimiși prin sindicate, la odihnă și cură în stațiunile balneo-climaterice, cheltuindu-se în acest scop 900 milioane lei".

(Din Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului).

In fotografie: Cheile Bicazului. Un grup de muncitori și funcționari de la întreprinderea de drumuri și poduri din București își petrec în aceste zile concediul la Borșa. Intr-o zi, ei au pornit într-o excursie spre vîrful Pietrosul.

Fotograful i-a surprins în momentul unui popas la cascadă.

Lîngă BUCUREȘTI cresc lămîii

Mulți dintre cititori nu știau — probabil pînă cînd vor fi citit aceste rînduri — că la 17 kilometri de București cresc lămîi, aceste plante subtropicale atît de capricioase și sensibile. In plin Bărăgan, lămîiul, sfidînd gerurile iernilor cumplite (desigur nu ca aceea din anul acesta) crește viguros și dă fructe care au — una singură — de la 150 la 280 grame.

Uitasem însă să facem o precizare: că deocamdată acești lămîi sînt ocrotiți de serele confortabile ale Combinatului agro-alimentar din comuna 30 Decembrie. Sera care este rezervată lămîilor arată ca un salon de spital: spațioasă, vopsită în alb, curată și plină de lumină și soare, dat fiind faptul că aproape toată e construită din sticlă. Caloriferele puternice care înconjoară sera pe dinăuntru ca o centură de metal le asigură acestor plante rîzgîiate de blajina climă mediteranee, o temperatură constantă de plus 12—14°.

Lămîii au sosit aici acum patru ani din Uniunea Sovietică și nu au fost decît 30 de butaci puși în ghivece. Soiul acesta, „Pavlovsk", a fost altoit de către priceputul tehnician Barbu Marin pe soiul obișnuit de lămîi care cresc de mai multă vreme în țara noastră prin regiunea Timișoara. Altoiul se ține apoi 21 de zile sub un glob de sticlă pentru a se forma microclima favorabilă cicatrizării. La zece luni înfloresc, iar în cel de al doilea an dau fructe. De la ei se obțin trei recolte în doi ani. Pomii cei mai dezvoltați au dat pînă la 10 kg. fructe la o recoltare.

In anul 1957, Combinatul va face o plantație de 500 plante în aer liber. Desigur că lămîii nu vor fi lăsați totuși să crească chiar în aer liber. Ei vor fi adăpostiți în șanțuri adînci de 1,80 m., iar pe deasupra lor vor fi puse geamuri. Iarna, geamurile vor fi acoperite cu gunoi de grajd care va înlocui caloriferul cu care erau obișnuiți în seră.

Restul de lămîi — în total vor fi aproape 2.000 de bucăți — vor fi vînduți pentru a fi crescuți în case. Deci și dumneavoastră puteți crește lămîi în apartamentul în care locuiți, avînd însă grijă să le asigurați căldura, hrana și lumina necesară.

★

Tehnicianul Barbu Marin — un om mărunțel și negricios — este cel sub ochii căruia a crescut din prima zi și pînă acum fiecare plantă. Vechi horticultor — practică această meserie de peste 30 de ani — el și-a pus toată pasiunea și priceperea sa în îngrijirea butacilor de lămîi. Toate cele 800 de plante care sînt acum în seră au fost altoite de mîna sa. El a făcut altoirea după o metodă mult mai curajoasă: metoda „în cracă" și nu „în ochi" cum se făcea de obicei. Această metodă avea avantajul că portaltoiul, avînd tulpina tăiată, dădea toată seva acumulată altoiului.

Cei care vizitau sera îi spuneau cu îngrijorare:

— E riscant să faci altoirea în felul acesta. Gîndește-te că nu sînt decît 30 de plante.

— Nu mi-e frică. Or să se prindă precis. Dacă altoiesc altfel, cresc prea încet.

Și tehnicianul Barbu a reușit. A altoit în felul acesta 800 de lămîi și doar 20 nu i-au reușit.

Toate plantele sînt acum pline de fructe. De curînd a făcut prima recoltare și roadele muncii sale s-au văzut concret. Dar cultivarea lămîilor este abia începută. In curînd tehnicianul Barbu Marin începe altoirea altor 1200 de lămîi.

Astfel, lămîiul, plantă subtropicală, se adaptează prin priceperea omului și la clima noastră temperată.

Hotărîrile celui de al II-lea Congres al P.M.R. arată că producția de generatori electrici va trebui să crească în 1960 cu circa 2,4 ori mai mult față de anul 1955.

Iată în fotografie, un nou tip de generator vertical pentru echiparea centralelor hidroelectrice, construit pentru prima dată la noi de fabrica de motoare electrice a Combinatului Metalurgic din Reșița. Față de generatoarele obținute pînă acum, acesta prezintă avantajul că elimină necesitatea angrenajelor costisitoare și nepractice.

In legătură cu... „Un gest"

Omul acesta a trecut prin lagărele naziste. A trecut suferind cumplit prin război. A trăit, ceea ce numim cu toții după '45, pace. E un om excelent — se spune; nu-l cunosc decît din vedere, dar zilele trecute a făcut un gest pentru care-l voi aprecia toată viața.

S-a îndrăgostit mai de mult de o femeie. Nu era marea dragoste. Marea dragoste trecuse prin viața lui și rămăsese undeva departe. Vroia deci să se căsătorească cu această B. Pe B, o cunosc mai puțin decît pe el. Știu atît — că prietenii îl sfătuiau s-o privească mai atent. Realismul prietenului lucid nu trebuie întotdeauna ironizat, deși sînt atîtea de spus despre „amicii înțelegători". Oricum, el nu a văzut ceea ce atîția vedeau: accente meschine, priviri interesate, porniri vulgare... deformări capitaliste, după cum le numea un cunoscut.

Căsătoria a fost fixată pentru zilele de început ale lui ianuarie. Au fost săvîrșite toate operațiile obișnuite în asemenea prilejuri. Rudele, prietenii, cunoștințele, inclusiv „persoanele față de care ai obligații", cum se spune, au primit convocarea plăcută și de rigoare, ca la orele 12 în ziua de... să fie de față la sfatul popular al unui raion din Capitală.

In dimineața zilei, ea s-a înfățișat veselă înaintea lui, îmbrăcată într-o splendidă haină de blană. El nu cunoștea „articolul"; ea l-a lămurit superficial și încîntată c-a împrumutat blana de la o prietenă. Nu putea veni așa la sfat. „Așa" — definea garderoba ei. Gestul l-a jenat, dar firește azi, omul nu era dispus la analize și concluzii. Cu o oră înaintea plecării la sfat, ea îi spune, într-o doară că părinții ei nu vor asista la căsătoria lor. De ce? Răspunsuri echivoce, deslînate, incoerente, pînă la urmă clarificare: părinții ei, oameni simpli și oarecari, „n-au ce să-și pună"... Ce înseamnă „n-au ce să-și pună"? Adică ceea ce au, n-o mulțumește: sînt îmbrăcați ca oricare alții, n-au nimic care să-i impună, să-i deosebească... Cum să vină? Ce dracu nu înțelege... Pentru ea a găsit, dar pentru ei... Era convinsă, explicită și enervată: de ce nu o înțelege? El o înțelegea. O înțelegea și disperat insista, lămurea, ferindu-se de concluziile iminente. Ea se împotrivea însă tot mai ferm și mai orb: nu trebuie să vină pentru că n-au ce să-și pună. Prea simplu, dragă, ce nu înțelegi? O privea, o înțelegea: era hidos de clară, cum își apăra „bucuria" căsătoriei de prezența incomodă a unor oameni care ar fi venit îmbrăcați cu simplitate... O radiografie a unui cancer probabil că nu l-ar fi tulburat într-atît ca această situație de cîteva minute, perfectă radiografie a sufletului ei... A simțit că orice explicație în plus îl va dezarticula pe viață și absolut nimeni nu-l va mai putea reabilita în propriii lui ochi: nu dacă se va căsători cu ea, ci numai dacă-i va mai explica ceva. A anunțat-o scurt că se duce la sfat și retrage actele. Ea nu l-a crezut, firește. El s-a dus, a cerut actele lor înapoi, dînd explicații discrete funcționarilor înmărmuriți: bine, dar peste o oră... Nu l-a speriat înmărmurirea lor. Imediat, cu cît durerea era mai viguroasă, a telefonat persoanelor față de care avea obligații. Motive diverse, mai mult sau mai puțin inspirate...

— Ce i-ai spus lui x, ce i-ai spus lui y? — l-au întrebat cîțiva mai apropiați, uluiți de posibilitatea unei eventuale lipse de inspirație în alegerea motivelor.

— Cu o oră înainte — să desfaci căsătoria, extraordinar.

— In cinci minute să rupi... de necrezut...

— E bine c-a făcut așa, dar mă gîndesc ce s-ar fi întîmplat altfel... dacă ea nu ar fi făcut gestul acesta înainte... omul ar fi plătit cumplit — reflectează alții, exigenți, după cum e firesc, în fața oricăror frumuseți.

Cei care niciodată nu vor putea face ca el, cei care pentru respectarea prejudecăților preferă să nu fie cinstiți cu ei înșiși, îl admiră ca pe un creator de situație, ca pe un erou, gîndindu-se mai puțin la semnificația gestului. Cei care urăsc prejudecățile, cei care socotesc că trebuie făcut orice, orice și oricînd pentru apărarea frumuseții sufletești, aceștia nu-s extaziați, îl privesc bucuroși ca pe un om normal, de al lor, un om tare, așa cum e firesc să fie omul.

R. COSAȘU

MECANIZATORUL

In biroul directorului de la S. M. T. Andrășești, (regiunea București), unde se mai afla și mecanicul șef Mircea Vărășteanu, intră un tînăr slăbuț, potrivit de înalt. Era inginerul Aurel Cuciureanu, de la Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea și Electrificarea Agriculturii. Venise să ajute la organizarea muncii pentru repararea tractoarelor pe posturi de lucru specializate.

Bucuroase, gazdele l-au condus pe oaspete prin stațiune, ca s-o cunoască.

— Acesta, zise directorul, este noul atelier...

— Unde — continuă mecanicul Vărășteanu — vom aplica noua metodă.

Atelierul mare, cu pod rulant, era corespunzător pentru aplicarea metodei Bugacev. Totuși cei de aici erau îngrijorați.

— Va fi greu... N-avem utilaj și nici oameni prea pregătiți pentru treaba aceasta. Este o metodă nouă. Pînă acum, noi am reparat tractoarele obișnuit — adică fiecare tractor pe rînd...

— Vom reuși, tovarășe director, n-avea teamă! — spuse cu încredere inginerul — cu toate greutățile acestea. De altfel văd că aveți două bancuri de centricubat pompele de injecție, iar borștanga asta e o comoară...

— Atunci, să pornim la treabă consimțiră gazdele. Noi o să ne dăm toată silința ca să reușim; mecanizatorii noștri — îi vedeți — abia așteaptă să înceapă lucrul. Cu ce incepem?

Oaspetele grăi ușurat:

— Cu ce e mai greu! Cu realizarea bancului de rodaj și amenajarea atelierului de pompe de injecție. Aci turnăm postamentul din beton. Paleta o s-o scoatem afară...

Mecanicul șef căzu pe gînduri. Asta înseamnă să...

— Ne complicăm, tovarășe inginer. Va fi nevoie de prelungirea axului. Zidul este destul de gros...

— Așa-i! Dar gîndiți-vă: în primul rînd nu vom avea curent de aer în atelier, nici zgomot, iar securitatea muncii va fi asigurată. Vom munci mai mult, în schimb...

DUPĂ CÎTEVA ZILE

Bancul de rodaj era gata. Se turnase betonul, se construise axul paletei, se montase paleta. Tractoriștii discutau:

— Ați văzut?! Cu rodajul s-a terminat. Acum, inginerul lucrează, alături de Constantin Anghel, la amenajarea postului pompe de injecție.

— Am văzut, răspunse un tractorist. Trebuie să-l ajutăm și noi mai mult...

Antrenați de tînărul inginer, care le devenea din zi în zi cel mai drag prieten, utemiștii, tineri tractoriști și mecanici, mai creară în zilele următoare, o seamă de noi dispozitive: aparatul de alezat cuzineții palieri, dispozitivul de demontat pompele de injecție, cel de șlefuit ventile, acele de duze...

...Intr-una din zile, mecanicul Anton Marin îl întîmpină cu bucurie pe inginerul Cuciureanu:

— Tovarășe inginer, veniți să vedeți. Cred că sînt la cota normală. Am luat la borștangă ultima zecime de milimetru...

Anton Marin lucrează cu multă dibăcie și pricepere. Mînuiește cu repeziciune aparatul, măsoară cu precizie fusurile paliere și manetoane cu micrometrul, verifică cu comparatorul cuzineții alezați. Munca lui nu-i deloc ușoară și cere multă atenție. Cînd te gîndești că trebuie să scoată cuzineții cu o precizie de o sutime de milimetru...

Pe înserate totul era pus la punct. O mulțime de tăblițe indicau: postul nr. 3 „demontarea motorului"; postul nr. 4 „spălarea pieselor"; postul nr. 5 „constatarea defectelor și trierea subansamblelor". In total — 21 de posturi, înzestrate cu cele trebuincioase, deservite de peste 30 de tineri.

PRIMUL TRACTOR A INTRAT IN REPARAȚIE

In ziua aceea, cel mai preocupat „muncitor" din atelier se dovedea tînărul inginer Aurel Cuciureanu. Doi tracoriști lucrau de zor la decuplarea motorului de pe șasiu. El le îndruma fiecare mișcare. Ar fi vrut ca totul să se petreacă în fracțiuni de secundă! Unde se ivea vreo greutate, punea mîna cu nădejde. In cîteva minute, cîrligul macaralei a ridicat motorul și l-a așezat pe căruciorul rotativ. După aceea, acționat de un electromotor, tractorul a fost deplasat la posturile nr. 20 și 21 „demontarea, repararea și asamblarea diferențialului, cutiei de viteze, ambreiajelor de bord, ramei și sistemului de rulare". Pînă spre amiază, în toate posturile se lucra intens. Cercetînd cu atenție piesele, Mircea Vărășteanu se sfătuia cu un mecanizator:

— Bolțurile de piston n-au uzură. Să le punem în raftul cu piese bune.

— Dar bielele?

— Bielele — a rostit mecanicul-șef după ce s-a uitat atent la ele — trebuie recondiționate. Și nu uita: să le pui numărul de ordine. Altfel subansamblele și piesele tractoarelor se vor încurca între ele și atunci n-am făcut nimic.

Inginerul Aurel Cuciureanu trecuse de la un post la altul. Un tractorist negricios, ieșit în anii din urmă de pe băncile școlii, încerca la manometru presiunea la care injectorul pulverizează motorina. Alături, Constantin Anghel începuse reglarea unei pompe de injecție la bancul de centricubat. Inginerul a zăbovit cîteva clipe și a urmărit cum, din cele patru borcănașe, picură în eprubete motorina. A zîmbit mulțumit. S-a îndreptat către încăperea de-alături. Strungarul a ținut și el să-i împărtășească bucuria:

— Nu-mi vine să cred, tovarășe inginer. Intr-o oră și jumătate am strunjit patru cuzineți pe biele.

Atelierul fremăta. Intr-un loc, doi tractoriști se străduiau să desfacă o șenilă: în altă parte a intrat în funcțiune compresorul de aer; fierarii băteau cu baroasele, iar cei de la „postul 19" porniseră motorașul. Borștanga lui Anton Marin strunjea nesățioasă cuzineții. Iscusitul mecanic îi urmărea atent mersul. Lua ultimul șpan. Inginerul s-a apropiat de el. Era convins că Anton nu va face nici o greșeală; totuși e bine să-l controleze.

VOM REUȘI!

Cu acest gînd au ațipit, în seara aceea, mulți dintre tinerii care muncesc la repararea tractoarelor. Dar inginerul se frămînta: „Cîteva operații nu le-am putut controla... Băieții au lucrat neașteptat de repede. Oare vom reuși?"

A doua zi... Acoperit de omăt strălucitor, Bărăganul se odihnea. Aci însă, pe bancul de rodaj, se monta, cu emoție, un motor. Era primul „nou născut". De jur-împrejur, zeci de ochi neastîmpărați parcă și vorbeau: „am muncit bine?", „acum se va vedea", „va face față încercărilor?!"

Un tractorist s-a grăbit să pună uleiul. Inginerul l-a oprit.

— Nu! Rodajul la rece îl vom face cu motorină...

Alde Constantin Zaicovici și Marin Drăgan au izbucnit:

— Se va gripa motorul, tovarășe inginer.

— N-aveți grijă. Rodajul la rece n-are nevoie de ungere ci de răcire. Acest lucru motorina îl face cu succes.

S-a pornit dinamul, s-a cuplat motorul care, de îndată, a prins viață. Fețele tinerilor au înflorit de bucurie. După patru-cinci ore, motorul mergea cu propriile puteri. In atelier nu era pic de zgomot.

— Parcă... „toarce" — a glăsuit unul dintre mecanizatori.

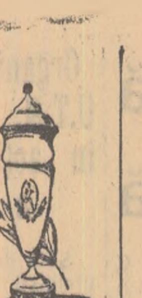
— Ce spui? Da, așa-i. „Toarce"... Asta înseamnă că am reușit, că în fiecare post ați muncit cum trebuie, bine — a vorbit însuflețit inginerul.

Și, îmbrățișîndu-i pe cîțiva, a pornit mai departe la treabă. Mai sînt încă tractoare de reparat, care vor prilejui, poate, multe necazuri noilor meșteri, dar, ce-i adevărat, mai multe bucurii...

MIHAIL BOTAREANU

La uzinele „Ianoș Herbak" din Cluj

Taina trofeelor sportive

Cei mai mulți dintre noi îi cunosc pe muncitorii fabricii de încălțăminte „Ianoș Herbak" din Cluj ca pe niște conștiincioși și îndemînatici realizatori de încălțăminte durabilă și frumoasă. Iubitorii de sport mai știu însă și altceva. Colectivul sportiv al acestei uzine a reușit de numeroase ori să se impună printre primele locuri atît în campionatele asociației „Flamura Roșie" cît și în cele republicane. Martorii acestei activități fructuoase pot fi văzuți de oricine vizitează sala modernă și spațioasă de gimnastică a fabricii, ridicată în anii regimului popular. Chiar de la intrare, în hol, te întîmpină un dulap masiv, cu ferestre mari de cristal, încărcate cu trofeele victoriilor: cupe de argint, plachete, medalii, diplome. Nici nu poate fi o călăuză mai bună pentru cel care vrea să cunoască istoria acestui colectiv decît acești martori neînsuflețiți, orînduiți cu grijă în rafturi. Unele din trofeele acestea sînt mai vechi. Ele amintesc de epoca grea dar plină de avînt a nașterii mișcării sportive populare în țara noastră. „Toate sporturile pentru popor", suna lozinca lansată în toate colțurile țării. O putem citi și acum această lozincă, pe cupele mai vechi, decernate sportivilor fabricii de către organizația sportului popular.

Dezvoltarea sportivă a mers paralel cu dezvoltarea însăși a fabricii. După naționalizare, fabrica se mărește și își lărgește producția. Imprejurul ei răsar nu numai locuințe muncitorești ci și importante baze sportive. Pe lîngă sala de gimnastică, una din cele mai moderne din țară, se află un teren de fotbal, terenuri de volei și baschet, un ștrand.

Pe unul din rafturile dulapului sînt numai cupe: mari, strălucitoare, marcînd tot atîtea victorii. Inscripția primei cupe ne amintește de campionatele naționale de lupte din 1951. Pe fața argintie ca de oglindă a cupei, a apărut un obraz zîmbitor. De alături cineva mă întreabă:

— Vă interesează cupa aceasta?

Maistrul-șef de la lăcătușerie, actualul antrenor al secției lupte, luptătorul Gal Ștefan, vorbește mai departe.

— De cupa asta mă leagă multe... Uneori cînd o privesc simt o strîngere de inimă. Imi aduc aminte că îmbătrînesc...

— De cîți ani faceți lupte? — întrebăm cu interes.

— De treizeci de ani — rămîne el pe gînduri. Apoi, ca și cum și-ar reaminti ceva care-l preocupă. Dintre toate, cupa asta mi-e cea mai dragă. Ea marchează ultimul meu titlu de campion național, anul 1951... (apoi am aflat că meșterul Gal Ștefan a mai fost, cu ani în urmă campion național de 6 ori).

Il rugăm să ne vorbească mai multe despre fostele sale victorii sportive.

— Despre mine? Ce să vă spun despre mine? Eu mai lupt doi ani și mă retrag. Fără să ne lase timp să spunem ceva, ne conduce în sala de gimnastică.

— Iată ce vorbește mai bine decît mine... Aici, antrenorul secției de lupte ni-i arată cu mîndrie pe tinerii săi elevi.

Luptătorii de la „Ianoș Herbak" se bucură de un serios prestigiu în țară, ba chiar și peste hotare. Intotdeauna au fost adversari de temut. In campionatele naționale pe 1955, Ferentzi Zoltan, s-a clasat pe locul II, iar Gavriș Ioan pe locul IV. Amîndoi au numai cîte 18 ani.

Alți doi luptători, fruntași în producție, Covaci Zoltan și Marton Gheorghe s-au situat tot pe locul doi la campionatele republicane pentru categoria semigrea și, respectiv, grea. Antrenorul Gal Ștefan, maistrul-șef de la lăcătușerie este și un talentat inovator.

Alte două cupe din vitrină ni-l prezintă pe maestrul sportului Ripka Gustav, antrenorul secției de box. Anii 1952 și 1953, prin cîștigarea consecutivă a campionatului național la categoria cocoș, i-au adus nu numai cele două cupe, dar și titlul de maestru al sportului. In zilele acestea, antrenorul secției de box e mai zgîrcit la vorbă decît de obicei.

— Se apropie campionatele naționale pe 1956 și vrem să ne pregătim cu cît mai mulți tineri din colectivul nostru în finale — ne spune totuși Ripka, între două serii de repezi și puternice lovituri în sacul de antrenament. Maestrul sportului Ripka Gustav. are la activul său numeroase întîlniri în afara hotarelor. La Varșovia în 1952, s-a clasat pe locul doi la campionatele europene, categoria cocoș.

— Care sînt speranțele secției de box?

Antrenorul îi laudă mult pe frații Mihailik, începători talentați sau pe cel mai tînăr boxer al secției, Sas Ștefan, care a împlinit de curînd 18 ani, dar care promite poate cel mai mult. Dintre cei ce au acum „greutate" în box sînt finaliștii campionatului republican de anul trecut, juniorii Gal Ioan și Mihaly Francisc, care sînt în lotul național, seniorii Vișoiu Mircea și Covaci Zoltan.

In anul 1954 este cîștigată cupa „8 Martie" de către colectivul feminin al secției de gimnastică. Gimnastele de la categoria I-a, Fedor Eva, muncitoare la secția de croit a fabricii „Ianoș Herbak" și Cseh Doina, care a avut o surprinzătoare și rapidă ascensiune anul trecut, fac parte din puternicul lot feminin de gimnastică al Clujului.

Una din secțiile care a adus colectivului cele mai multe titluri și distincții sportive este fără îndoială cea de atletism. Cu toate că secția aceasta este cea mai „bătrînă", componența atleților este uimitoare: Szabo Margareta n-are decît 15 ani, lucrează în secția de cusătorie și face sport abia de un an. Și totuși, este una dintre cele mai bune alergătoare ale colectivului la suta de metri, cu timpul de 13,6 secunde. Alături de antrenorul Nagy Eugen, de mare folos tinerilor atleți, este maestra sportului Domokos Maria, de numeroase ori campioană a R.P.R. la 80 m. garduri, pentatlon etc., membră a lotului republican.

De altfel, secția de fete este fruntașa asociației. Nu au nici o întîlnire pierdută!

Cele mai proaspete distincții sportive din dulapul vitrină sînt cupa „7 Noiembrie" 1955 și placheta decernată pentru locul doi la cupa „30 Decembrie", aduse colectivului de combativa echipă de baschet feminin a fabricii „Ianoș Herbak".

★

Iată așadar cît de multe lucruri pot spune unui vizitator cupele, plachetele și diplomele dintr-un simplu rînd al dulapului plin cu trofeele colectivului.

ATANASIE TOMA

Reînvie pe scenă Comuna din Paris

Nici cînd n-am să uit cireșu-nflorit,
Nici cînd n-am să uit amarul sădit
In inima mea cîndva...
Vin anii și trec
Țesînd lung șirag,
Mereu va-nflori cireșul meu drag,
Dar cît voi trăi nu voi uita
Durerea de ieri ce-n inima mea
E rana arzînd oricînd.
Din tristețe-am împletit o melodie
Și cu versul ei m-am înfrățit.
Nici cînd n-am să uit cireșu-nflorit,
Nici cînd n-am să uit amarul sădit
In inima mea cîndva...

Acesta e textul cîntecului romantic-revoluționar pe care-l fredonează atît de des în spectacolul cu piesa „Zorile Parisului" de Tudor Șoimaru cei trei prieteni din fotografia noastră — Jannot (Ion Ciprian), Rose (Aurelia Sorescu) și Julot (Florin Vasiliu).

Pusă în scenă la Teatrul Tineretului de către George Dem. Loghin, piesa este o lirică și duioasă evocare a zilelor Comunei din Paris. In piesă și în spectacol abundă ce-i drept lovituri de teatru „tari", răsună numeroase împușcături, se strigă lozinci înflăcărate și se cîntă cu patos romanțele vremii (de felul celei de mai sus). Atmosfera anului 1871 — reconstituită documentar, în datele ei elementare — prinde mai mult ceea ce se distingea la suprafață, fără să fie adîncite problemele, sensul istoric al primei încercări proletare de distrugere a statului burghez și de instaurare a puterii celor ce muncesc.

Totuși, prezentarea atrăgătoare pentru tineret, într-o montare dinamică și vie a piesei „Zorile Parisului", prospețimea grupului de tineri care apar și în fotografia de față, fac ca spectacolul să aibă o seamă de elemente pozitive. El e menit să lărgească orizontul tinerilor spectatori, apropiindu-le un moment de răscruce din istoria luptei poporului francez pentru libertate, îndemnîndu-i să învețe din pilda eroică de dîrzenie și curaj în apărarea cuceririlor populare, de care au dat dovadă la timpul lor, comunarzii.

Pe urmele materialelor nepublicate

Unii dintre educatorii Școlii de ucenici C.F.R. a Depoului „Chivu Stoica"-București — prin atitudinea lor față de sarcinile ce le revin nu pot constitui un exemplu demn de urmat pentru elevii școlii.

De multe ori educatorii Constantin Stănescu și Iancu Ilie întîrzie de la program; din această cauză elevii pierd cursa cu care merg de obicei la depoul C.F.R.-Triaj, unde fac practică. De asemenea, Iancu Ilie și Berinde Pavel obișnuiesc ca pentru lucruri mărunte să scoată elevii de la masă. Aceste lucruri ne-au fost semnalate de un corespondent voluntar al ziarului nostru cu cîtva timp în urmă.

Ministerul Căilor Ferate, care a primit spre rezolvare acest semnal critic, ne-a comunicat printr-o adresă că cele sezisate de corespondent fiind adevărate, au fost luate măsurile corespunzătoare.

Pentru abaterile constatate educatorul Iancu Ilie a fost sancționat cu mustrare scrisă cu avertisment, iar Berinde Pavel cu observație. In răspunsul Ministerului Căilor Ferate se mai arată că în urma cercetărilor întreprinse a reieșit că Stănescu Constantin a avut abateri mai grave decît cele semnalate de corespondent. In consecință a fost destituit din funcția de educator.

Nu de mult un corespondent voluntar al ziarului nostru ne arăta că Trim Nicolae, șeful secției agricole a Sfatului popular orășenesc Caracal pretindea fel de fel de plocoane celor care solicitau — pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniștri din 1953 — pămînt pe care să-l lucreze. Trim Nicolae nu făcea aprobări decît celor ce-i aduceau diverse plocoane. Printre aceștia se număra și tov. Negrilă din orașul Caracal, căruia i s-a aprobat cu multă greutate de către Trim să lucreze două pogoane de pămînt. Și asta numai cu o condiție: să-i dea din recolta obținută pe cele două pogoane de pămînt cel puțin 300 kg porumb.

Organele care au cercetat acest semnal critic ne-au informat că pentru faptele semnalate care sînt reale cît și pentru alte abateri săvîrșite în muncă, Trim Nicolae a fost scos din muncă și deferit justiției.

LA S. M. T. URZICENI

tractoriștii învață

In întîmpinarea primăverii, paralel cu repararea tractoarelor și uneltelor agricole mecanizatorii de la S.M.T. Urziceni urmează cursul de ridicarea calificării.

In fotografie: Aspect de la o ședință de lucru. Referentul tehnic Mircea Penciu dă explicații mecanizatorilor despre pinionul de atac al tractorului M.T.Z.

„Secretul" unității noastre

In școală e liniște, coridoarele sînt pustii, în curte — nici țipenie. Ușile claselor sînt închise, nu răzbate prin ele nici un zgomot. Dar acele ceasului înaintează, acuș va suna iar clopoțelul, radioul de pe coridor va începe să cînte, din clase se va revărsa un torent de veselie, curtea se va popula cu cei ce vor să alerge și să se joace — iar eu mă voi împărți din nou, ca în fiecare recreație, în cinci, în zece, în o sută, în cinci sute, ca să răspund tuturor întrebărilor, să văd, să aud, să apreciez tot soiul de probleme mari și mici, fiecare cu importanța ei. Intre zidurile acestei școli trăiește un întreg univers, care are bucuriile și necazurile lui, drumul lui — cu urcușuri și poticneli, ce-i drept, totuși un drum limpede, care se apropie de ținta pe care ne-am propus-o: să devenim un colectiv fruntaș, unit și entuziast. In minutele acestea, în care instructorul se pregătește pentru recreație, așa cum profesorul se pregătește pentru oră, îmi place adeseori să mă gîndesc la acest drum, la ce-am lăsat în urmă și la ceea ce ne așteaptă.

Unitatea noastră este un colectiv puternic — 400 de pioniere; foarte puține dintre acestea — doar 7 — n-au ajuns încă să înțeleagă importanța efortului care se așteaptă de la ele. Fără să ne lăudăm deci, putem spune că situația la învățătură se poate trece în rîndul succeselor. De fapt, acest lucru este cît se poate de firesc, principala noastră preocupare este doar de a învăța bine; totuși, unii ne-au întrebat în ce constă „secretul" nostru.

Dacă reconstitui, ca un film, toate acțiunile mari și mărunte pe care le-am organizat, tot ce am întreprins, de la începutul anului școlar, pentru a obține rezultatul sintetizat în procentul de 98,25 promovați, se desprinde limpede principiul după care a fost condusă munca: atenție și înțelegere pentru fiecare copil.

Pentru că, în majoritatea cazurilor cînd un școlar capătă note proaste, există un domeniu în care nu se poate descurca, un lucru care îl împiedică să învețe — și numai foarte rar este vorba de rea voință.

Multe fetițe veneau obosite la școală, nervoase, cu lecțiile prost făcute, cu caietele pătate, cu foile rupte de către vreun frate mai mic. Răspundeau la întrebări dezorganizat, se cunoștea că frunzăriseră cartea, în grabă, pe un colț de masă. De cele mai multe ori recunoșteau sincer, nu pot să învăț, fiindcă n-am unde. In asemenea situație n-avea rost să le facem prelucrări, ci trebuia pur și simplu să-i înțelegem și să-i ajutăm. O clasă și camera pionierilor au fost puse la dispoziția lor; în fiecare zi vin să-și pregătească lecțiile, în liniște, într-o sală încălzită și luminoasă. Pe aici vin adesea tovarășii profesori care îi ajută la rezolvarea problemelor neclare și de multe ori și eu îmi fac timp pentru aceasta.

Este esențial pentru copii să simtă că sînt priviți cu atenție și înțelegere, că-i ajutăm să-și rezolve singuri problemele și nu le dăm sfaturi de la înălțimea unor oameni care le-au rezolvat de mult. In discuțiile mele cu copiii și în vizitele făcute acasă am observat că mulți nu știu cum să-și organizeze timpul, cum să învețe, cum să ia notițe; am organizat adunări pionierești pe aceste teme. Pionierele fruntașe la învățătură au prezentat aci referate despre felul cum își pregătesc ele lecțiile și cum folosesc notițele și manualul. Multe pioniere au luat cuvîntul și au reieșit lucruri interesante. Erau fete care învățau numai după notițe fără să mai folosească manualul, altele care își scriau temele fără să învețe mai întîi, care învățau la obiectele mai ușoare etc. Participantele la adunare au cercetat mai multe caiete de notițe, unele bine întocmite și altele nu. In afara acestor adunări ținute în majoritatea claselor, în unitate a existat preocupare pentru respectarea întocmai a regimului zilnic al elevului. In această direcție nu m-am mulțumit cu controlul pe care-l efectuau tovarășii diriginți și cu mine, ci m-am străduit să organizez un riguros control pionieresc. Fără îndoială, la început era destul de greu; fetițele se simțeau stînjenite să-și controleze colegele acasă și se temeau că vor fi prost primite de părinții acestora. In prezent însă există în fiecare detașament cîte o echipă fulger de control. Dacă o școlăriță lipsește într-o zi din clasă, echipa fulger se deplasează imediat după cursuri să vadă cauzele, ajutîndu-și totodată tovarășa să recupereze lecțiile la care a lipsit.

Pionierele s-au deprins acum să intervină cu autoritate în comportarea și în viața colegelor lor, au început să simtă că au acest drept, să-și pună probleme de educație. Alice Parascovici și Elena Grigore din clasa a VII-a C. începuseră să rămînă în urmă la învățătură. Neglijența și lenea și-o motivau prin repetițiile pe care le aveau la corul de copii radio. De cîte ori le critica cineva pentru că nu învățau, spuneau că s-au hotărît să devină cîntărețe și deci n-au nevoie să fie fruntașe la învățătură. Fetele din detașament s-au supărat rău pentru această „teorie", le-au criticat și au hotărît ca atîta vreme cît nu-și vor îndrepta situația la învățătură nu vor mai merge la cor. Președinta de grupă a mers la corul de copii radio și a explicat cauza lipsei celor două pioniere. Fetelor le-a fost rușine, s-au apucat de învățătură și au reușit să merite din nou să meargă la cor. Și acesta nu este singurul caz cînd pionierele au dovedit că le interesează onoarea grupei, a detașamentului, a unității. Pionierele Rodica Halunga, Iosefina Mateescu și Rodica Bogdan au săvîrșit un act de indisciplină: în loc să meargă la ora de educație fizică, s-au ascuns după un dulap. La prima vedere, aceasta e o copilărie; detașamentul n-a tolerat-o însă. La prima adunare a detașamentului, greșeala lor a fost luată în discuție. Părinții, invitați și ei la adunare, au arătat că cele trei pioniere nu au nici acasă o comportare prea frumoasă, că nu ajută la gospodărie și se poartă urît cu frații mai mici.

Adunarea a fost o lecție pentru toate pionierele și detașamentul a dat dovadă, în hotărîrea sa, de o surprinzătoare maturitate. In fiecare zi, un grup de pioniere mergeau la ele acasă și se jucau cu frații mai mici, îi ajutau la lecții și pe mame la gospodărie. Această măsură, care făcea apel direct la trăsăturile esențiale de caracter ale fetelor, nu putea să rămînă fără urmări și ele și-au schimbat atitudinea: au înțeles ce înseamnă să-și respecte obligațiile școlare și să se poarte civilizat în familie.

Școala noastră e mare și dacă aș fi lucrat singură nu m-aș fi descurcat niciodată. Au crescut însă, zi de zi, lună de lună, o mulțime de ajutoare ale mele, din activul pionieresc, care intervin atunci cînd nici nu te aștepți dacă ceva nu-i în ordine. Nu de mult, clasa a VII-a C. — de altfel o clasă cu posibilități — începuse să se prezinte la ore sub orice nivel. De la fruntașe pînă la codașe fetele se plîngeau că nu pot să învețe, că lecțiile sînt grele etc. In realitate, la ore se amuzau de năzbîtiile a două dintre colege și pe urmă nu izbuteau să mai înțeleagă nimic. Colectivul de conducere al unității a chemat în fața lui colectivul de conducere al detașamentului, discutînd foarte serios lipsa sa de combativitate și de interes. Apoi, în adunarea generală a pionierilor și școlarilor au fost invitați părinții elevelor mai indisciplinate din clasă. Discuțiile au fost foarte animate și au avut un rezultat minunat: clasa a VII-a C. a devenit fruntașă pe unitate la învățătură și disciplină.

Munca organizației de pionieri nu s-a orientat însă numai spre această direcție. In fiecare din sutele de capete blonde sau brunete, buclate sau pieptănate îngrijit cu codițe, se zbat zeci și zeci de probleme și de întrebări. Pentru ca să lucreze bucuroși în organizație este necesar ca organizația să-l ajute să cunoască, să știe, să înțeleagă. Multe din acțiunile organizației au fost legate de probleme interesante, au fost încercări de a răspunde curiozității științifice a copiilor. Așa este munca în cercurile pe materii. In cercul de fizică, cu sprijinul tovarășei profesoare, copiii au făcut experiențe, au învățat să developeze și să fotografieze, să repare o siguranță etc. In cadrul concursului „Iubiți cartea", clasa a VII-a B. a organizat o adunare tematică despre opera scriitorului sovietic Alexandr Fadeev.

Acțiunile de acest fel nu sînt însă alese la întîmplare, ci au o perspectivă, o anumită orientare. La absolvirea școlii, fetele vor trebui să-și aleagă o profesiune și rolul nostru este să le ajutăm. Impreună cu tovarășa directoare am luat legătura cu secretara comitetului organizației de bază U.T.M. de la Industria Bumbacului B. Fetele au vizitat fabrica, apoi, cu sprijinul organizației U.T.M. de acolo au fost înființate cu elevele clasei a VII-a două cercuri de țesătorie conduse de muncitoare fruntașe în producție. Pionierele învață aici cum să lucreze, din ce se compune un război de țesut, care sînt principiile de funcționare etc.

Pionierii care se disting sînt stimulați prin gazetele de perete, prin panoul de onoare etc. In afară de aceasta, fiecare detașament a organizat o expoziție a elevilor merituoși, unde se găsesc cele mai bune recenzii, probleme de matematici corect și deosebit rezolvate, lucrări de control sau lucrări practice.

Cam acestea ar fi cîteva din „secretele" noastre. După cum se vede, nu-i în ele nimic deosebit; este vorba doar de dragoste pentru muncă, de atenție caldă și de sprijin dat fiecărei pioniere, fiecărei școlărițe.

..Se pare că ora a trecut și are să sune. Incepe o nouă recreație, în care mă întîlnesc cu copiii. Am multă treabă...

GEORGETA STROE
instructoare superioară de pionieri
Unitatea nr. 8 de la Școala elementară de 7 ani Nr. 56-fete, raionul 23 August — București

TINERII CITITORI NE SCRIU DESPRE:

Munca petroliștilor din Oltenia

Succesele brigăzilor de tineret

La parcul nr. 2 al oficiului de producție I, trestul VII, Oltenia muncesc două brigăzi de tineret. Acestea nu sînt singurele brigăzi ale tineretului în schela noastră. Povestesc însă despre ele, deoarece amîndouă sînt fruntașe. Muncesc după un plan de muncă bine întocmit și depun deosebită însuflețire în rezolvarea sarcinilor în producție.

Una dintre brigăzi, compusă din 5 fete, este condusă de utemista Elena Tătaru. Este o brigadă de sondorițe-tehnologi. N-a trecut multă vreme de cînd s-au calificat și acum supraveghează bunul mers al parcului, iau probe de țiței, vizitează regulat sondele în producție, aplică în munca lor metodele sovietice Voroșin și Cotlear.

Nici una dintre ele nu are mai mult de 20-21 de ani. Ți-e mai mare dragul să le vezi, echipate cu pufoaice și bocanci, străbătînd drumurile de la o sondă la alta. Frigul le îmbujorează obrajii și-i face mai frumoși.

A doua brigadă este formată din 7 tineri mecanici care lucrează la parcul de separatoare. Brigada băieților s-a evidențiat prin economiile de combustibil și materiale care s-au ridicat la suma de 10.000 lei.

Corespondent
ANDREI PAȘOLESCU

Pentru ce a primit schela steagul de întreprindere fruntașă

Schela de producție nr. 1 a trestului VII Oltenia a primit mai deunăzi drapelul de întreprindere fruntașă pe regiune. Cu prilejul acestui eveniment, inimile petroliștilor de pe meleagurile oltene au bătut mai puternic. Drapelul le este îndemn pentru noi izbînzi în muncă.

Cam aceasta ar fi știrea. Dar nu pot încheia scrisoarea fără să arăt mai concret în ce au constat meritele colectivului acestei întreprinderi.

Planul de producție pe anul 1955 a fost realizat în procent de 100,1 la sută. Pentru schela aceasta tînără, realizarea este de seamă.

La acest rezultat au contribuit, în primul rînd, o serie de măsuri tehnico-organizatorice în cadrul procesului de producție, măsuri pentru menținerea presiunii de zăcămînt și exploatarea mai departe a sondelor în sistemul eruptiv.

Rolul precumpănitor l-au avut inovațiile făcute de tehnicienii schelei, inovații care au fost extinse și datorită cărora s-au realizat însemnate economii.

Voi prezenta aici doar cîteva dintre ele.

Inovația tov. Constantin Bărbuceanu constă în pomparea prin sifonaj a țițeiului de la parcul II pe conductă. In urma aplicării acestei inovații un motor termic de 120 c.p. și o pompă pot fi folosite în alt loc de muncă.

In problema tratării țițeiului și a reducerii consumului de desemulsionant de la 5 kg./t — la 1,1 kg./t. o contribuție însemnată au adus-o inovațiile tovarășilor Dragu Zoican și Filip Petrache care constau în tratarea țițeiului la parc după ieșirea din separator și, respectiv, în folosirea apei sărate din spălător la tratarea țițeiului murdar.

In afară de aceasta au existat multe inovații ale tehnicienilor noștri, care au dus la îmbunătățirea regimului de producție și la ușurarea muncii fizice a petroliștilor.

Aplicîndu-se gospodărirea chibzuită la fiecare loc de muncă, s-a reușit ca planul global al întreprinderii să fie realizat în procent de 105,8 la sută.

Paralel cu aceasta, productivitatea muncii a crescut simțitor, iar prețul de cost a fost redus.

In această problemă nu s-a neglijat extinderea muncii în acord reușindu-se ca plata medie pe cap de muncitor să crească cu 7,8 la sută. In procesul de producție s-au evidențiat alături de petroliștii vîrstnici și utemiștii Vasile Toroipan maistru mecanic, Alexandru Păsăreanu strungar, Marin Pătru tehnolog și alții.

Corespondent
GHEORGHE IVANOVICI

Țara se pregătește de ALEGERI

Mii de agitatori în mijlocul cetățenilor

În întreaga țară continuă pregătirile în vederea alegerii deputaților în sfaturile populare. Zeci de mii de oameni ai muncii iau parte zilnic la activitatea Caselor alegătorului unde agitatorii discută cu cetățenii despre realizările sfaturilor populare; continuă de asemenea acțiunile pentru crearea condițiilor optime de desfășurare a alegerilor din 11 martie.

În regiunea Hunedoara peste 6000 de agitatori desfășoară muncă politică în rîndul maselor în vederea alegerii deputaților în sfaturile populare.

Harnicii siderurgiști Ștefan Cazan, Victor Pall, Valer Lăbuneț, Aurel Stanciu și Alexandru Hrișcu, bine cunoscuți pentru succesele lor în producție, discută adesea cu muncitorii despre importanța creșterii producției și productivității muncii. Ei le vorbesc de asemenea despre noua Hunedoară de azi și despre perspectivele de dezvoltare ale acestui puternic centru siderurgic. În satele raionului Ilia peste 1000 de agitatori popularizează în rîndul țăranilor muncitori realizările sfaturilor populare. Printre cei mai harnici agitatori este și țăranca muncitoare Floarea Suba, președinta întovărășirii agricole din Tătărăști.

În orașul Tg. Mureș, de pildă, la cele 23 Case ale alegătorului se desfășoară o intensă activitate. În cursul săptămînii trecute 155 de agitatori ai F.D.P. au discutat pe larg cu cetățenii despre caracterul profund democratic al alegerilor din țara noastră, popularizînd în același timp pe candidații F.D.P. din circumscripțiile orașului. Gazetele de perete din întreprinderi și instituții din oraș au publicat articole ale oamenilor muncii cu teme privind alegerile din 11 martie. În Tîrgu Mureș peste 7600 de cetățeni au participat în ultimele două săptămîni la adunările în cadrul cărora au fost propuși candidații F.D.P. pentru alegerea deputaților în sfaturile populare.

Seară literară despre alegeri

ORAȘUL STALIN (ziarul „Drum nou").

La clubul uzinelor „Steagul Roșu", una din încăperi a fost amenajată special pentru „Casa alegătorului". Intr-una din serile trecute au venit aici numeroși tovarăși. „Seara literară" organizată de membrii cercului literar „A. Toma" din uzină, împreună cu responsabilul „Casei alegătorului", i-a atras pe iubitorii de literatură.

A început programul serii literare. Gr. Chirițescu, responsabilul cercului, a citit schița satirică „File din carnetul unui agent electoral". Textul plin de umor a fost urmărit cu atenție. Autorul vorbește despre felul cum se făceau alegerile altădată și despre isprăvile unui agent electoral.

După aceasta, tov. C. Stănulescu a citit poezia sa „Votez", iar tov. C. Olteanu poezia „Mă dăruiesc patriei" în care exprimă avîntul patriotic al oamenilor muncii care își aleg ca deputați în sfaturile populare pe fiii cei mai buni ai poporului. Amîndoi autorii au fost viu aplaudați. Tovarășa Maria Ducaru acompaniată de sunetele melodioase ale chitarei a cîntat apoi mai multe melodii.

După programul artistic, tov. Constantin Livinschi, responsabilul „Casei alegătorului", a vorbit despre rolul deputaților, a răspuns întrebărilor ce i-au fost puse și a arătat ce-și propune să facă pe viitor „Casa alegătorului" de la clubul uzinelor „Steagul Roșu" în campania electorală.

Din realizările sfaturilor populare

O regiune în plină dezvoltare

Două noi uzine de apă și încă una pe punctul de a intra în funcțiune, noul spital din Ilia, cu 75 paturi, dispensarul medical din Blăjeni, raionul Brad, cele 12 noi case de naștere, piețele moderne din orașele Petroșani, Hunedoara, Petrila, Deva, numeroase parcuri și spații verzi, însumînd o suprafață de peste 100.000 m. p. sînt cîteva din realizările obținute de sfaturile populare din regiunea Hunedoara în anii primului cincinal.

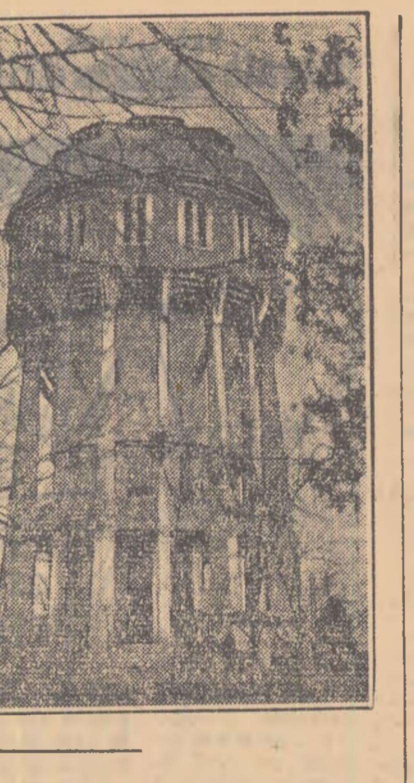
Suprafața străzilor asfaltate sau pavate în regiune în anii cincinalului depășește 142.000 m.p. Numai în orașul Hunedoara s-au asfaltat 5.000 m.p. de străzi, s-au pavat 10.200 m. p. s-au amenajat 5 parcuri în fața noilor blocuri de locuințe muncitorești.

Copiii cetățenilor din regiune au la dispoziție acum 674 școli elementare și de 7 ani față de cele 589 existente la începutul cincinalului, și 17 școli medii față de 8 din anul 1951. Numărul elevilor a crescut în acești ani cu aproape 10.000. În ultimul an, în satele regiunii au fost construite în mare majoritate pe bază de autoimpunere și date în folosință 12 școli elementare și de 7 ani, cu 50 săli de clasă, 18 cămine culturale.

Tot la sate, în anii primului nostru cincinal s-au construit și au fost date în folosință 47 grajduri comunale, 2 spitale veterinare, 23 dispensare veterinare, 25 stațiuni de însămînțare artificială etc. S-au înființat 3 pepiniere pomicole raionale și 3 pepiniere viticole. Numărul comunelor și satelor electrificate în regiune a ajuns la 80.

Industria locală cunoaște de asemenea o continuă dezvoltare. În ultimii 5 ani în regiune au intrat în funcțiune 21 noi unități de producție ale industriei locale, între care 2 fabrici de cărămizi la Alba Iulia și în satul Pricaz, 2 fabrici de preparate de carne la Sebeș și Orăștie, un combinat alimentar în raionul Hațeg, o carieră de calcar în orașul Petroșani etc. Valoarea producției globale realizată în anul 1955 de întreprinderile industriei locale din regiune depășește suma de 960 milioane lei.

Castelul de apă din orașul Brăila

Castelul de apă din orașul Brăila, care va fi pus în funcțiune în luna martie 1956, pentru alimentarea permanentă a orașului cu apă potabilă.

CAROTAJUL RADIOACTIV
în industria noastră petroliferă

După un timp relativ scurt de la începerea lucrărilor experimentale, stația sovietică de carotaj radioactiv, bazată pe folosirea energiei atomice, a început să fie utilizată în mod obișnuit în schelele noastre petrolifere.

Acest succes confirmă nu numai înalta tehnicitate a stației dar ilustrează totodată capacitatea tehnicienilor și inginerilor noștri petroliști de a-și însuși cele mai noi cuceriri ale tehnicii.

Pînă în prezent, au fost efectuate zeci de carotaje radioactive atît în schelele petrolifere vechi, cît și în cele noi.

La sonda 92-Urlați carotajul radioactiv a stabilit tot pe baza corelărilor cu diagramele electrice de la sondele învecinate că stratul de țiței era incomplect deschis. Perforaturile coloanei de extracție cuprindeau numai o parte din strat, restul țițeiului rămînînd necaptat. Lărgirea intervalului de perforaturi a dus la mărirea considerabilă a debitului sondei.

Un alt succes important îl constituie identificarea straturilor care pot conține țiței în sondele cu noroi sărat. Pînă acum, pentru efectuarea carotajului electric în aceste sonde trebuia ca stratul de sare să fie închis mai întîi printr-o coloană, iar apoi să se înlocuiască noroiul sărat cu noroi obișnuit. Aceste pregătiri necesitau un mare volum de muncă, precum și mari cheltuieli de materiale. La sondele cu noroi sărat din Moldova, unde au avut loc în ultimul timp numeroase operații de carotaj radioactiv, toate aceste inconveniente au fost eliminate.

O nouă metodă de pușcare în minele de cărbuni

Cu cîteva zile în urmă minele Văii Jiului au găzduit o delegație de specialiști, ingineri, tehnicieni și mineri din R. P. Ungară.

Veniți într-un schimb de experiență, oaspeții din țara vecină și prietenă au împărtășit, printre altele, minerilor noștri din experiența minerilor din R. P. Ungară în ceea ce privește pușcarea cu întîrziere de miimi de secundă și burarea (astuparea) găurilor în care se introduce explosibilul.

In zilele în care delegația minerilor din R. P. Ungară a stat în minele Văii Jiului, minerii noștri au făcut cunoștință cu multe alte metode noi de lucru.

Inlocuirea materialului de burat găurile, a argilei, cu elemente prefabricate sau cu nisip precum și pușcarea cu întîrziere de miimi de secundă, așa cum au demonstrat specialiștii maghiari, constituie un mijloc însemnat de sporire a productivității muncii în minele de cărbuni.

ACTUALITATEA pe scurt

Delegația studenților din R.P.R. s-a înapoiat din tabăra U.I.S.

Zilele acestea s-a întors în Capitală delegația studenților din R.P.R. care a participat la tabăra de iarnă organizată la Alpe Devenosc cu sprijinul U.I.S., de către Asociația studenților din Grenoble (Franța).

Consfătuire cu sportivi fruntași

Vineri 10 februarie la orele 18, în sala clubului Poligrafic din Bd. Republicii nr. 21, Consiliul Sindical Orășenesc București organizează o întîlnire cu maeștrii sportului Eustațiu Mărgărit, Elena Mărgărit și Alexandru Popescu.

La această consfătuire participă sportivi fruntași din Capitală, oameni ai muncii, tineri și tinere.

In continuare va rula filmul „Scrisoare cifrată"

Conferința națională de pediatrie din R.P.R.

Miercuri dimineața au început în sala Casei Prieteniei Romîno-Sovietice din Capitală lucrările celei de a 3-a Conferințe naționale de pediatrie din R.P.R.

Nota Guvernului R. P. R. adresată Guvernului S. U. A. la 8 februarie 1956

La 8 februarie 1956 tov. Ștefan Cleja, locțiitorul ministrului Afacerilor Externe a primit pe d-l Robert Thayer, ministrul S.U.A. la București și i-a înmînat nota Guvernului romîn în legătură cu pătrunderea în spațiul aerian al R.P.R. a unor baloane lansate de către autoritățile militare americane.

Nota Guvernului romîn are următorul cuprins:

„Guvernul Republicii Populare Romîne consideră necesar să atragă atenția Guvernului Statelor Unite ale Americii asupra celor ce urmează:

În ultimul timp baloane de mari dimensiuni care transportă instrumente și aparate automate de fotografiere, aparataj electronic de radio emisie și recepție, au pătruns în număr mare în spațiul aerian al R.P.R., venind din direcția nord-vest.

Aceste baloane și materialul pe care-l poartă sînt de fabricație americană purtînd firma fabricilor din S.U.A. care le-au produs, Sigma Instruments, Boston, Atlas Engineering Co., Roxbury, Mass., A. W. Haydon Company, Waterbury, Conn., Mallory etc.

După toate datele, baloanele sînt lansate de autoritățile militare americane, în special de pe teritoriul Germaniei Occidentale. Din materialul baloanelor capturate cercetat de organele de specialitate, rezultă că prin aceste mijloace se execută fotografierea aeriană a teritoriului deasupra căruia zboară.

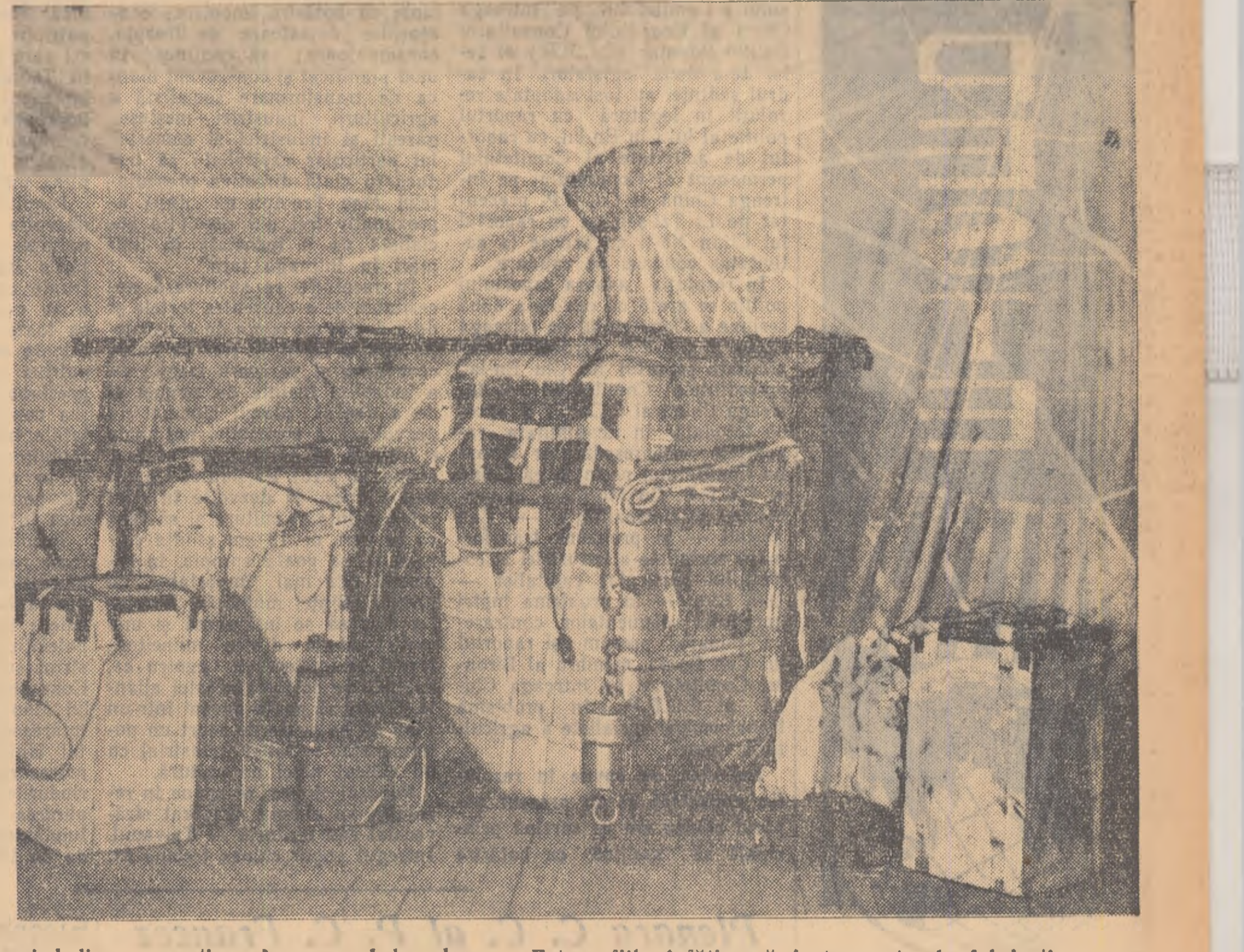
Lansarea acestor baloane în spațiul aerian romîn contravine tuturor normelor și uzanțelor de drept stabilite pentru apărarea intereselor reciproce între state care întrețin relații normale. Potrivit acestor norme, pătrunderea în spațiul aerian al altei țări este inadmisibilă fără autorizarea acelei țări și fără respectarea legilor sale interne de zbor care apără securitatea navigației, a vieții oamenilor și a teritoriului țării respective. Lansarea baloanelor de către autoritățile militare americane deasupra teritoriului romîn, creează un pericol grav pentru navigația aeriană, pentru viața pasagerilor și piloților avioanelor ce zboară pe liniile interne și internaționale ale R.P.R.

Totodată baloanele, care explodează ușor, au provocat după cădere accidente serioase, pricinuind răni și arsuri unui număr de persoane printre care și copii.

Aceste acțiuni ale autorităților militare americane constituie o violare a suveranității de stat a Republicii Populare Romîne și încalcă principiile fundamentale ale Cartei Organizației Națiunilor Unite a cărei semnatare sînt și Statele Unite ale Americii.

Față de cele de mai sus Guvernul Republicii Populare Romîne protestează împotriva acțiunilor ilegale de lansare a acestor baloane și consideră că Guvernul Statelor Unite are obligația să ia deîndată măsuri pentru încetarea lor".

D-l Robert Thayer a declarat că va transmite Guvernului său nota Guvernului romîn.

Fotografiile înfățișează instrumente de fabricație americană aflate pe bordul baloanelor găsite pe teritoriul R.P.R.: aparate de fotografiere și aparataj de radio-emisie. In fotografia de jos se vede marca de fabricație a uneia din firmele americane producătoare.

75 de ani de la moartea lui F. M. DOSTOEVSKI

Tineretul de azi în fața operei marelui scriitor rus

de Mihai Novicov

La îndemnul Consiliului Mondial al Păcii, omenirea progresistă comemorează azi 75 de ani de la moartea marelui scriitor rus F. M. Dostoevski. În mod firesc, tînăra generație de azi se întreabă ce are de învățat din opera lui. La aceasta voi încerca să răspund aci.

Gorki a spus despre Dostoevski că e un geniu, dar un geniu rău. Oare tot ce a creat un „geniu rău" e pierdut pentru posteritate?

Răspunsul e categoric: nu! Creația lui Dostoevski va înfrunta veacurile. Pentru că, în romanele și nuvelele marelui scriitor clocotește viața. Cu o excepțională forță a plasticizării, Dostoevski face să trăiască în fața cititorilor cele mai variate tipuri omenești și tablouri de viață. Întreaga sa operă este pătrunsă de compătimirea adîncă pentru suferința omului, de un protest pătimaș împotriva schilodirii și strivirii sufletului omenesc într-o lume guvernată de legile junglei capitaliste. Iată de ce, în ciuda tendențiozității reacționare, cîteodată foarte pronunțată, opera lui Dostoevski cuprinde multe adevăruri. Pentru a le extrage, se cere un efort temeinic de aprofundare.

Înțelegerea operei e imposibilă fără referirea la condițiunile vieții rusești din epoca respectivă.

Dostoevski a debutat în 1846, în anii „veacului crîncen". Dar activitatea sa literară a fost întreruptă de arestarea, condamnarea, anii de ocnă și serviciu militar.

Abia peste cincisprezece ani el reapare în literatură cu „Amintiri din casa morții" — cutremurătoare descriere a vieții din închisorile țariste. Cea mai mare parte a operelor sale Dostoevski le-a scris, însă, după reforma din 1861, în perioada de furtunoasă dezvoltare a raporturilor capitaliste. In cîteva decenii Rusia a trebuit să parcurgă un drum pentru care altor țări europene le-au fost necesare veacuri întregi. Totodată, dezvoltarea aceasta a capitalismului a coincis în Rusia cu acea perioadă în care, pe plan mondial, noul sistem nu numai că pierduse rolul progresist, dar a și început să intre din ce în ce mai pronunțat în epoca sa de descompunere. In Rusia, capitalismul n-a avut tinerețe romantică. Noile raporturi sociale apăreau dintr-odată în fața oamenilor în toată hidoșenia lor. Ofensiva burgheziei destrăma brutal vechile raporturi patriarhale, vechile obiceiuri, credințe și speranțe. Dar în locul lor nu aducea nimic statornic, ci dimpotrivă, ceva monstruos, mai respingător și mai înfricoșător: cultul lăcomiei, forța atotstăpînitoare a banului, dezumanizarea completă a omului, devenit sclav al goanei oarbe după profituri ușoare și plăceri deșarte.

In fața unei atari situații, diferite pături sociale rusești au reacționat în mod diferit. Cercurile cele mai înaintate, legate de mișcarea revoluționar-democratică, se orientau în perspectiva sarcinilor revoluționare în slujba cărora se găseau. In lupta împotriva țarismului ele vedeau și calea cea mai bună de a se împotrivi bestialității „noului stăpîn". Cercurile reacționare căutau să speculeze adversitatea firească a maselor în fața capitalismului, pentru a crea o platformă de susținere a „vechiului regim pravoslavnic". Între cele două poziții extreme, stihia urîașă a micii burghezii se refugia în lamentații sterile, blesteme neputincioase și cultul deznădejdii. Opera lui Dostoevski e o oglindă și un ecou al tragismului acestei lumi. Problema morală care-l frămîntă pe scriitor e apărarea omului. Considerînd ca dușman principal monstrul lăcomiei și al zădărniciei lumești, pentru că sugea din fiecare suflet esența lui umană, Dostoevski îl îndemna pe om să se apere prin renunțare. Neputînd vedea în viață altceva în afara alternativei „stăpîn sau sclav", ridicîndu-se cu toată pasiunea sufletului său însetat de dreptate împotriva poziției de stăpîn — ca cea mai periculoasă pentru umanitate — Dostoevski chema pe cei din jur să caute fericirea în umilință, în renunțarea la vreo năzuință, în mizerie. Mai bine umanitate lipsită de viață, decît viață lipsită de umanitate — iată concluzia tragică a filozofiei dostoevskiene, nu însă și a operei, în măsura în care Dostoevski nu se îndepărta de la direcția realistă, căreia, în ansamblu, i-a rămas credincios întreaga viață. Cea mai evidentă îndepărtare de realism are loc atunci cînd Dostoevski folosește procedeul numit de criticul sovietic Ermilov — „substituirea adreselor" — adică prezentarea drept „revoluționari" a unor anarhiști, excroci și profitori, sau atribuirea viciilor excrocilor și profitorilor unor oameni despre care Dostoevski pretindea că sînt revoluționari. Dostoevski considera drept „dușman al omului", drept o „emanație a răului" pe oricine încerca să lupte pentru fericire altfel decît pe calea renunțării și autoumilirii. Filozofia aceasta, bazată în fond pe neîncredere în forțele omului, convenea de minune regimului țarist. Iată de ce Dostoevski a constituit pentru mult timp un fel de steag al reacțiunii. Iată de ce și azi în țările capitaliste, cercurile reacționare încearcă să se folosească de opera lui Dostoevski pentru propaganda lor antiumană.

Însă tot ce este bun și într-adevăr valabil în creația acestui mare scriitor rus se răscoală împotriva unei atari interpretări. Opera lui Dostoevski este un continuu duel între scriitorul realist și ideologul reacționar; importanța obiectivă a adevărului de viață reflectat în creația sa se ridică deasupra concepțiilor greșite care-l ghidau pe scriitor.

Prin prima sa lucrare — romanul „Oameni sărmani", întîmpinat cu entuziasm de Nekrasov și Belinski — Dostoevski a apărut în literatură ca un discipol al lui Gogol. „Oameni sărmani" e un protest violent împotriva suferinței celor umili, neluați în seamă. Protestul e profund umanist. Frumusețea morală a celor „condamnați la nefericire" este reliefată cu atîta putere, încît mesajul firesc al romanului e optimist, în ciuda sfîrșitului trist. „Oameni sărmani", deși renunță la fericirea personală în sensul lumesc al cuvîntului, rămîn demni și mîndri. Nu încerci însă întotdeauna aceeași senzație cînd citești alte romane ale lui Dostoevski, ca „Adolescentul", „Crimă și pedeapsă", „Obidiți și ofensați", „Idiotul", „Frații Karamazov". Răsfoindu-le, simți într-adevăr cum te cuprinde „indignarea sfîntă" împotriva batjocoririi omului, dar scriitorul nu vede în numele cărui ideal și pentru cine trebuie luptat. Descriind nemaipomenitele suferințe ale omului, scriitorul te îndeamnă parcă să fugi, să evadezi, pentru că — după el — evadarea era singura cale de evitare a acestor grozăvii.

Fără egal în literatura mondială este Dostoevski în descrierea realistă, zguduitoare a suferințelor omenești. E suficient să ne amintim de groaznica spovedanie a lui Marmeladov („Crimă și pedeapsă") atunci cînd îi explică lui Raskolnikov de ce fiica sa trebuia să se facă prostituată, sau de mizeriile prin care trebuie să treacă un intelectual sărac așa cum sînt descrise în „Adolescentul", de soarta tragică a tinerei fete adusă la sinucidere numai pentru că i-au fost tăiate toate sursele de existență, sau de profanarea animalică a frumuseții în „Idiotul", de suferința înfricoșătoare a Nastasiei Filippovna, obligată să accepte fără crîcnire cum cei din jur se tîrguiesc pentru ea ca pentru un obiect, sau, în sfîrșit, de moartea băiatului generos și simțitor Iliușecika („Frații Karamazov") care n-a putut să supraviețuiască ofensei publice adusă tatălui său — e suficient, repet, să ne aducem aminte de oricare din aceste tablouri ca să simțim cum în sufletul nostru se ridică dorința plină de pasiune de a face ceva pentru ca în lume să nu mai fie atîta nefericire.

Genialitatea creației lui Dostoevski se manifestă în primul rînd în forța cu care ne obligă să simțim fizic, direct, palpabil, concret, întreaga amploare a suferinței umane în condițiile nedreptății sociale. Din acest punct de vedere Dostoevski s-a afirmat în literatură ca un creator consecvent pe linia realismului critic. Aici geniul lui n-a admis nici un compromis cu adevărul.

Cu un excepțional simț al observației, Dostoevski a sezisat în raporturile capitaliste, în morală, psihologie, într-un cuvînt în viața burgheză, origina nenorocirilor care începuseră să roadă omenirea.

Aproape în fiecare roman al lui Dostoevski vedem cum noile raporturi capitaliste schilodesc sufletul omului, pentru că înlocuiesc ierarhia valorilor umane cu ierarhia lipsită de suflet a bogăției. Averea pervertește omul, îl face stăpîn, independent de însușirile sale morale și intelectuale. Banul dă omului libertatea de a comite orice mîrșăvie, fără să se teamă de oprobiul public, banul destramă astfel toate legăturile morale, transformă viața oamenilor într-o viață de junglă, unde totul e permis. Tocmai priveliștea unei astfel de lumi împinge oamenii la crimă, subminează propria lor umanitate. Astfel ajunge Raskolnikov la planul de asasinare a bătrînei cămătărese („Crimă și pedeapsă"), urmărit de hipnoza îmbogățirii, tînărul Versilov construiește un sistem moral de justificare a amoralității („Adolescentul"), prins în vîrtejul puterii banului Feodor Karamazov își petrece viața în orgii deșănțate, conștient de atotputernicia averii negutătorul Rogojin tîrguiește oameni („Idiotul"). Opera lui Dostoevski este o necruțătoare demascare a individualismului burghez, deosebit de valoroasă tocmai pentru că surprinde răul la origina sa, ne ajută să sezisăm pe viu legătura indisolubilă între cauză și efect, între caracterul antiuman, exploatator al raporturilor capitaliste (bogăția unora și mizeria altora) și conținutul antiuman, animalic al moralei chemate să justifice asemenea raporturi. Patosul anticapitalist al creației lui Dostoevski este o mare izbîndă artistică a umanității.

Dacă scriitorul s-ar fi oprit aici, opera sa ar rămîne — chiar fără soluții — o operă de probleme mari, cărora nouă, celor îmbogățiți de experiența epocii revoluționare, nu ne-ar fi greu să le găsim rezolvări. Dostoevski însă nu s-a oprit aici. El a încercat să găsească și cauza răului, soluțiile de îndreptare. Însă aci a greșit amarnic. Neputînd să înțeleagă mecanismul transformărilor economice și sociale la care asista, scriitorul a pus viciile lumii burgheze nu în seama unor fenomene sociale precise, istorice, ci în seama „răului" luat în general, considerat ca ceva mistic, ca o forță ce vine din afara omului și îl strivește. De aici, în mod firesc, concluzia că omul nu este în stare să se opună el însuși unei atari forțe, că singura salvare este în căutarea „binelui" creștinesc, în smerenie, în bigotism. Dostoevski consideră viața ca o continuă luptă între două elemente abstracte, existente în sine — „bine" și „rău". Iată de ce și multe personaje ale sale apar ca niște personaje „dedublate", înlăuntrul cărora cele două forțe se ciocnesc cu înverșunare (Raskolnikov, Versilov, Ivan Karamazov etc.).

Atîta timp cît rămîne în sfera descrierii realiste a vieții, Dostoevski zugrăvește la o excepțională înălțime artistică cele două forțe în luptă. Chipul lui Raskolnikov, una din cele mai puternice creații ale literaturii mondiale, îmbogățind galeria marilor tipuri cu încă un nume devenit proverbial, este o expresie elocventă a excepționalului dar al lui Dostoevski de a zugrăvi chipuri de oameni vii, plini de zbuciumul autentic al unor sfîșietoare contradicții născute în ei de împrejurările vieții pe care o trăiesc.

De îndată însă ce scriitorul realist cedează locul filozofului reacționar, adevărul vieții pălește, iar zugrăvirea artistică e înlocuită cu scheme lipsite de viață. Astfel se explică de ce Dostoevski e uimitor de neputincios ori de cîte ori încearcă să întruchipeze în personaje pozitive propria sa concepție asupra vieții. Orice cititor crede în existența reală a lui Feodor Karamazov, e gata să treacă cu vederea unele inconsecvențe în zugrăvirea lui Dmitrii sau Ivan Karamazov, dar nimeni nu crede în Alioșa Karamazov. Alioșa nu e un om viu, ci un fel de predică ambulantă, ca și Makar Ivanovici în „Adolescentul".

Încercarea sterilă de a explica probleme sociale prin lupta abstractă între „bine" și „rău" l-a dus pe Dostoevski pînă la calomnierea luptătorilor revoluționari în cea mai urîtă operă a sa, dezgustătorul pamflet contrarevoluționar „Posedații".

Cum a putut ajunge un scriitor atît de mare ca Dostoevski la greșeli atît de grave? Explicația trebuie căutată desigur și în contradicțiile epocii, dar și în biografia scriitorului, în tragismul vieții lui. Arestat și judecat numai pentru faptul că citise în cadrul unei reuniuni „Scrisoarea către Gogol" a lui Belinski, Dostoevski este condamnat la moarte împreună cu alți 17 membri ai grupului Petrașevski. Cei osîndiți trec prin toate etapele pregătitoare execuției și doar în piață, cînd primilor trei li s-au și legat batistele la ochi, un trimis anunță grațierea. Zguduit de această batjocură, simțindu-se din ce în ce mai chinuit de boala ce i se agrava (Dostoevski era epileptic) scriitorul se închide în el însuși. În închisoare nu găsește puncte de sprijin. Puținii deținuți politici răspîndiți în diverse temnițe se pierdeau într-o masă de oameni sălbatici, ostili. După eliberare, priveliștea lugubră a goanei după profituri și înșelăciuni l-a dezgustat și mai mult, ducîndu-l pînă la deznădejde.

Dostoevski era un mare patriot. Își iubea cu ardoare țara și poporul. Aspectul noilor și groaznicelor suferințe pe care le vedea abătîndu-se asupra poporului îi provoca o ascuțită suferință personală. Căutările lui Dostoevski izvorau din dorința aprigă de a găsi căi care să ferească de noi chinuri poporul și așa atît de chinuit în veacurile de asuprire feudală.

Așa ne apare astăzi opera lui Dostoevski la cea de-a 75-a comemorare a morții genialului scriitor. Citind această operă titanică, tineretul va învăța să cunoască viața în cele mai intime ascunzișuri ale ei, va învăța să urască hidra capitalistă cu morala ei antiumană, descompusă, se va cutremura de dimensiunile uriașe la care ajunsese suferința omenească în trecut și va fi îndemnat să lupte cu și mai multă tărie pentru fericirea cea nouă a omului liber, liber de asuprire, liber de forța strivitoare a moralei capitaliste antiumane denunțate cu atîta pasiune de Dostoevski. Tînărul de azi, citindu-l pe Dostoevski va ști să condamne fără drept de apel filozofia lui reacționară tocmai în numele acelor valori umane nepieritoare pe care opera lui Dostoevski le conține și le va afirma întotdeauna.

„Scînteia tineretului"
pag. 3-a 9 februarie 1956

DE PESTE HOTARE

Baloane de fabricaţie americană au căzut deasupra teritoriului chinez

PEKIN 8 (Agerpres). — China Nouă transmite: Purtătorul de cuvînt al Ministerului de Externe al R.P. Chineze a făcut la 7 februarie o declaraţie cu privire la acţiunile provocatoare ale Statelor Unite care lansează baloane deasupra teritoriului chinez pentru a efectua recunoaşteri cu caracter militar. Purtătorul de cuvînt a declarat că recent un mare număr de astfel de baloane au fost semnalate în spaţiul aerian al R. P. Chineze. Aceste baloane au fost fabricate în S.U.A. Ele au un diametru de 36—40 de picioare. De aceste baloane sînt ataşate paraşute şi alte obiecte. Printre acestea se află aparate fotografice automate care pot lua fotografii topografice şi aparate de radio-recepţie şi radio-emisie.

Purtătorul de cuvînt a relevat că din examinarea obiectelor ataşate de aceste baloane rezultă că baloanele îndeplinesc misiuni de recunoaştere avînd drept scop efectuarea de releveuri topografice deasupra teritoriului chinez pentru a fi folosite în scopuri militare.

Purtătorul de cuvînt a subliniat că prin lansarea de baloane pentru recunoaşteri militare deasupra teritoriului chinez, Statele Unite au săvîrşit o gravă acţiune de provocare încălcînd spaţiul aerian al Chinei. „Protestăm cu energie împotriva acestor acţiuni, a încheiat purtătorul de cuvînt, şi cerem guvernului S.U.A. să le pună capăt de îndată".

Incheierea lucrărilor celei de a doua sesiuni a Comitetului pe întreaga Chină al Consiliului Consultativ Politic Popular

PEKIN 7 (Agerpres). — China nouă transmite: La 7 februarie a avut loc la Pekin, sub preşedinţia lui Ciu En-lai, şedinţa de încheiere a celei de-a doua sesiuni a Comitetului pe întreaga Chină al Consiliului Consultativ Politic Popular (C.C.P.P.) al celei de-a doua legislaturi. In cadrul şedinţei au fost adoptate rezoluţii în legătură cu raportul politic al lui Ciu En-lai, cu raportul de activitate al Comitetului permanent al Comitetului pe întreaga Chină al C.C.P.P. prezentat de Li Ţzi-şen, şi cu raportul lui Cijan Na-ţi cu privire la activitatea comisiei de validare.

In rezoluţia asupra raportului politic se arată că cea de-a doua sesiune a Comitetului pe întreaga Chină al C.C.P.P. aprobă în unanimitate raportul lui Ciu En-lai, preşedintele Comitetului pe întreaga Chină al C.C.P.P. şi aprobă totodată în unanimitate rapoartele vicepreşedinţilor Biroului Comitetului pe întreaga Chină al C.C.P.P. Go Mo-jo — în problema intelectualităţii — Cen Şu-tun — în problema transformării socialiste a industriei şi comerţului particular capitalist — Dun Bi-u — în problema luptei împotriva elementelor contrarevoluţionare, precum şi raportul lui Cen Bo-da, membru al Biroului Comitetului pe întreaga Chină al C.C.P.P., în problema transformării socialiste a agriculturii Chinei.

Sesiunea, se spune în rezoluţie, consideră că în prezent poporul chinez are ca sarcină principală să sprijine cu hotărîre orientarea spre „planificarea şi întărirea sub toate aspectele a muncii de conducere"; să ridice la un nivel şi mai înalt conştiinţa socialistă a maselor populare; să lupte cu hotărîre împotriva concepţiilor deviatoare de dreapta, conservatoare; să continue în mod planificat şi consecvent munca de transformare socialistă a agriculturii, industriei meşteşugăreşti şi industriei şi comerţului particular capitalist; să traducă în viaţă directiva preşedintelui Mao Ţze-dun că „după aproximativ trei ani revoluţia socialistă va fi încheiată în linii mari în întreaga ţară".

In rezoluţie se subliniază necesitatea de a concentra forţele şi de a desfăşura opera de construcţie în mod rapid, în condiţii bune, economice şi pe scară largă; de a îndeplini înainte de termen şi de a depăşi planul cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a Chinei, să se unească şi mai strîns în jurul Partidului Comunist Chinez, să dezvolte în ritm rapid ştiinţa şi cultura şi să facă ca în curs de 12 ani ştiinţa chineză să se poată apropia, în ramurile cele mai importante, de nivelul ştiinţei mondiale. Rezoluţia cere să se întărească şi mai mult alianţa dintre muncitori, ţărani şi intelectuali pentru ca, bazîndu-se pe forţa acestei alianţe, China să poată deveni într-un timp cît se poate de scurt un puternic stat socialist industrial cu un ridicat nivel de cultură.

Poporul chinez, se spune în rezoluţie, va elibera neapărat străvechiul său teritoriu — Taivanul. Intregul popor chinez trebuie ca, pe lîngă pregătirea activă în vederea eliberării Taivanului, pe calea armelor dacă va fi nevoie, să depună eforturi în vederea eliberării Taivanului pe cale paşnică. Sesiunea cheamă pe compatrioţii din Taivan şi pe toţi cei care au fugit de pe continent în Taivan şi în străinătate să lupte sub steagul patriotismului, împreună cu întreg poporul chinez, pentru eliberarea paşnică a Taivanului şi pentru a obţine deplina unificare a patriei.

Rezoluţia trasează sarcina de a dezvolta şi întări şi mai mult unitatea şi colaborarea cu toate ţările lagărului socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică, de a se continua întărirea unităţii cu toate popoarele şi statele iubitoare de pace, de a lupta împotriva politicii americane de agresiune şi război, pentru slăbirea continuă a încordării în relaţiile internaţionale, pentru înfăptuirea păcii colective în Asia şi în regiunea Oceanului Pacific, pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

Rezoluţia cheamă în încheiere toate naţionalităţile, clasele democratice, organizaţiile de masă din ţară, pe toţi chinezii care locuiesc în străinătate şi pe toţi patrioţii să se unească şi mai strîns sub conducerea Partidului Comunist Chinez şi a preşedintelui Mao Ţze-dun, să continue să întărească şi să lărgească Frontul Unic Democrat Popular, să mărească vigilenţa, să-şi curete rîndurile, să lupte pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor fundamentale ale ţării în perioada de trecere.

Plenara C. C. al P. C. Francez

PARIS 8 (Agerpres). — La 7 februarie a avut loc la Paris o plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Francez. La lucrările plenarei a luat parte Maurice Thorez, secretar general al partidului. Plenara a ascultat raportul lui Marcel Servin, secretar al C.C. al P.C.F. cu privire la problemele întăririi partidului.

După dezbaterile pe marginea raportului lui Servin, Comitetul Central a adoptat în unanimitate o rezoluţie în care cheamă toate federaţiile, secţiile şi celulele de partid şi pe toţi comuniştii să-şi dubleze eforturile pentru a obţine noi succese în lărgirea rîndurilor partidului şi în crearea, pe această bază, a unor noi organizaţii de partid.

Plenara a adoptat de asemenea o rezoluţie în care se subliniază caracterul serios al situaţiei create în Algeria în legătură cu manifestaţiile fasciste petrecute acolo.

Plenara C.C. a chemat toate organizaţiile de partid şi pe toţi comuniştii să continuie lupta pentru crearea frontului unic al comuniştilor şi socialiştilor, ca condiţie necesară unificării tuturor forţelor naţionale democratice şi asigurării schimbărilor pe care le doreşte ţara.

Plenara a hotărît ca între 18 şi 21 iulie anul curent să fie convocat la Hâvre Congresul Partidului Comunist Francez. Pe ordinea de zi a Congresului au fost incluse trei probleme:

Pentru progres social, pentru pace şi prosperitatea naţională a Franţei (raportor Maurice Thorez);

Municipalităţile în slujba maselor muncitoare (raportor Jacques Duclos);

Alegerea organelor conducătoare ale partidului.

Conferinţa de presă a lui Eden de la Ottawa

OTTAWA 8 (Agerpres). — TASS transmite: In cadrul unei conferinţe de presă, care a avut loc la 7 februarie la Ottawa, primul ministru al Angliei Eden a declarat că în timpul întrevederilor sale cu primul ministru canadian, Sain-Laurent şi cu ministrul Afacerilor Externe, Pearson, s-au discutat rezultatele tratativelor de la Washington şi se vor discuta probleme privind relaţiile anglo-canadiene. Va fi atinsă, în special, problema apropiatei conferinţe a primilor miniştri ai ţărilor Commonwealth-ului, precum şi problemele comerţului anglo-canadian.

Sînt convins a spus Eden, că rolul Canadei în problemele internaţionale va creşte neîncetat.

Unul dintre corespondenţi l-a întrebat pe Eden: „Rămîne oare în vigoare invitaţia făcută lui Bulganin şi Hruşciov de a vizita Anglia după declaraţiile făcute de ei în India, Birmania şi Afganistan?". Eden a răspuns: „Invitaţia rămîne în vigoare".

Răspunzînd la o întrebare privitoare la recunoaşterea R. P. Chineze, Eden a spus că aceasta este „o chestiune de opinie. Recunoaşterea de către noi a Chinei nu înseamnă aprobarea sau neaprobarea guvernului ei. Aceasta înseamnă recunoaşterea unei stări de fapt".

Eisenhower a declarat că va continua corespondenţa cu Bulganin

WASHINGTON 8 (Agerpres). TASS transmite: După cum transmite postul de radio Washington, preşedintele Eisenhower a declarat la 8 februarie în cadrul unei conferinţe de presă că va continua corespondenţa cu primul ministru sovietic Bulganin, considerînd că America trebuie să folosească orice cale spre pace. Potrivit afirmaţiilor preşedintelui, el nu a terminat încă redactarea răspunsului la ultima scrisoare a lui Bulganin.

Răspunzînd unui corespondent care i-a cerut să facă o apreciere asupra rezultatelor tratativelor cu primul ministru Eden în problema Orientului Mijlociu, preşedintele a spus că va face tot ce-i stă în putinţă pentru a împiedica izbucnirea ostilităţilor în Orientul Mijlociu.

Un mesaj al lui Eisenhower în problemele imigrării

WASHINGTON 8 (Agerpres). TASS transmite: Preşedintele Eisenhower a adresat la 8 februarie Congresului un mesaj cu privire la politica S.U.A. in problemele imigrării. In mesaj, preşedintele recomandă ca, în scopul lărgirii schimbului de „idei, a schimburilor culturale şi comerciale" să se modifice legea actualmente în vigoare, care prevede luarea amprentelor digitale străinilor care cer vize de intrare în S.U.A. sau autorizaţia de şedere temporară în Statele Unite.

Fără explicaţie...

NEW YORK 8 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a aflat, ambasada sovietică din Washington s-a interesat la sfîrşitul lunii decembrie 1955 la Departamentul de Stat al S.U.A. asupra posibilităţii vizitării Statelor Unite de către un grup de specialişti sovietici în domeniul alimentaţiei publice, pentru a cunoaşte activitatea întreprinderilor americane din acest domeniu.

Un purtător de cuvînt al Departamentului de Stat al S.U.A a declarat, fără a da vreo explicaţie, că Departamentul de Stat consideră indezirabilă sosirea în Statele Unite a specialiştilor sovietici în domeniul alimentaţiei publice.

Noutăţi DESPRE TINERETUL LUMII

ŞASE TINERI SINT TORTURAŢI IN INCHISORILE DIN PORTUGALIA

Spre sfîrşitul anului trecut un domn elegant descindea la Washington, primit acolo cu toată solemnitatea. Era domnul Cunha, ministrul de Externe al Portugaliei, omul de încredere al dictatorului portughez Salazar. Tratativele nu au durat mult şi poate ele nu ar fi stîrnit nici un fel de ecou. Dar contrar aşteptărilor, în lumea întreagă şi în special în Asia, declaraţia pe care a semnat-o alături de Cunha secretarul Departamentului de Stat John Foster Dulles a stîrnit un val de indignare. Ce se întîmplase? Domnul Dulles a afirmat sus şi tare că guvernul său sprijină pe dictatorul Salazar care refuză să ducă tratative cu India privind colonia portugheză Goa. Această colonie, mică cît un oraş, aşezată pe una din coastele Indiei, este o rămăşiţă a apusului imperiu portughez. Aşa cum este şi normal, aşa cum cere şi populaţia din Goa acest teritoriu trebuie să fie restituit Indiei. Dar Dulles a găsit atunci încă un prilej de a sprijini pe confraţii săi colonialişti.

Reamintim aceste fapte deoarece recent ne-au sosit din Portugalia veşti despre acţiunile celor pe care domnul Dulles îi sprijină cu generozitate. Este vorba de acţiunile teroriste întreprinse împotriva mişcării democratice de tineret.

Infruntînd regimul de teroare, în Portugalia s-a dezvoltat o puternică mişcare de tineret grupată în organizaţia „Unitatea democratică a tineretului".

Solidari cu lupta poporului din Goa tinerii portughezi au pornit o campanie pentru a obţine ca guvernul să înceapă însfîrşit negocieri cu India pentru a găsi o soluţie paşnică problemei acestui teritoriu.

Poliţia s-a pus atunci în mişcare. 38 tineri au fost arestaţi. Ei au cunoscut torturile cele mai odioase. In urma campaniei de protest desfăşurată în ţară şi în străinătate 32 dintre tineri au fost puşi în libertate după plătirea unei mari cauţiuni.

Şase tineri, membrii ai Comitetului Central al organizaţiei „Unitatea democratică a tineretului" au fost însă reţinuţi. Ştirile sosite recent arată că aceşti tineri sînt supuşi la cele mai groaznice torturi Herminio Marvao, Angelo Veloso, Pedro Ramos de Almeida, Maria Cecilia Alves, Agostinho Neto şi Hermani Silva sînt nume cunoscute azi în întreaga Portugalie ca şi peste hotare. Sînt tinerii de la care încearcă poliţia portugheză să obţină declaraţii mincinoase pentru a lovi mişcarea democratică de tineret.

Una din torturile obişnuite este cea a ţinerii omului în picioare, treaz vreme îndelungată, în timp ce poliţiştii se schimbă şi interogatoriul continuă fără întrerupere. Acest gen de tortură călăii îl numesc „a face pe statuia".

Herminio Marvao, de exemplu, a fost ţinut astfel 52 de ore şi atunci cînd a leşinat poliţiştii au început să-l bată. Timp de cinci zile şi cinci nopţi el nu a fost lăsat să doarmă. Acum Herminio Marvao, care este student al Facultăţii de economie, este grav bolnav de tuberculoză pulmonară şi de tuberculoză intestinală. Dar călăii îşi continuă treaba. Ei caută probe, care nu există în fapt, pentru a-i putea aduce pe tineri în faţa tribunalului.

Despre torturi, despre măsuri de teroare s-a mai vorbit de nenumărate ori. Dar niciodată astfel de acţiuni criminale n-au putut opri dezvoltarea mişcării democratice de tineret în nici o ţară. Aşa se va întîmpla şi în Portugalia.

NENUMARATE proteste sînt adresate din întreaga lume guvernului portughez cerînd imediata internare în spital a lui Herminio Marvao şi punerea în libertate a lui şi a celorlalţi tovarăşi de luptă.

Trebuie semnalată telegrama trimisă preşedintelui Portugaliei de 53 oameni de cultură din Franţa de cele mai diferite convingeri politice. Acest lucru este evident dacă cităm chiar numai cîteva nume. Telegrama a fost semnată printre alţii de: Louis Aragon, Simone de Beauvoir, academicianul Jean Cocteau, Pierre Courtade, academicianul Georges Duhamel, Louis Martin Chauffier, academicianul François Mauriac, Claude Morgan, Jean Paul Sartre, Elsa Triolet Tristan Tzara, Vercors şi mulţi alţii.

DE CE STUDENTA AUTHURINE LUCY NU POATE FRECVENTA CURSURILE

TUSCALUSA (ALABAMA) 8 (Agerpres). — După cum relatează France Presse, Reuter şi alte agenţii de presă, în ultimele zile a avut loc la Universitatea Tuscalusa din statul Alabama manifestaţii rasiste violente cu scopul de a împiedica pe studenta de culoare Authurine Lucy să urmeze cursurile acestei universităţi.

Authurine Lucy a reuşit abia în ultimul timp, după trei ani de eforturi şi după ce s-a adresat în acest scop autorităţilor judecătoreşti, să obţină admiterea în această universitate care de la înfiinţarea sa nu a primit nici un student negru.

Cu aceasta însă, dificultăţile studentei de culoare Authurine Lucy nu au luat sfîrşit. In ziua cînd ea s-a prezentat la cursuri peste 2.000 de persoane — pe care agenţiile care relatează aceste ştiri le denumesc „studenţi" — au încercat să o împiedice cu forţa să se folosească de dreptul ce-i fusese acordat. In strigăte de „Alabama aparţine albilor", studenţii rasişti ai acestei universităţi s-au dedat la tot felul de acte de intimidare şi violenţă. Authurine Lucy a fost lovită cu pietre, ouă stricate şi alte „proiectile", tratament la care au fost supuşi şi profesorii care au încercat să-i potolească pe manifestanţi, precum şi forţele de poliţie care au fost chemate la faţa locului.

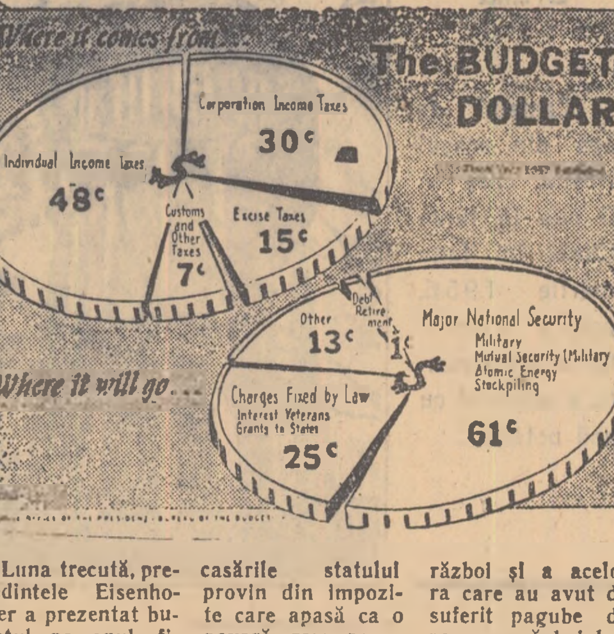
Cu toate aceste acte de violenţă Authurine Lucy a continuat să se prezinte la cursuri însoţită de un poliţist. Autorităţile universitare însă, cedînd presiunilor exercitate de studenţii rasişti, au anunţat marţi că au hotărît să interzică pentru moment din motive de securitate accesul la cursuri a studentei Authurine Lucy.

VIZITA DELEGAŢIEI TINERETULUI SOVIETIC IN INDIA

DELHI 8 (Agerpres). — TASS transmite: Delegaţia tineretului sovietic care vizitează în prezent statul Uttar Pradeş a petrecut zilele de 4 şi 5 februarie în capitala acestui stat, oraşul Laknau. Aici, ca şi în alte oraşe ale statului, reprezentanţilor tineretului sovietic li s-a făcut o primire foarte călduroasă. Studenţii universităţii din Laknau au organizat cu prilejul vizitei delegaţiei sovietice un miting, salutîndu-i pe membrii delegaţiei cu cuvintele: „Hindu-rusi-bhai-bhai!"

Delegaţia sovietică vizitează în prezent oraşul Benares.

New York Herald Tribune — „Dolarul bugetar"

Luna trecută, preşedintele Eisenhower a prezentat bugetul pe anul financiar 1956-1957. Dacă o mare parte a presei americane a primit cu entuziasm acest buget, cu atît mai puţin s-a bucurat marea masă a cetăţenilor din S.U.A., simplii contribuabili. Desenul de mai sus, apărut în numărul din 17 ianuarie a ziarului „New York Herald Tribune" sub titlul „Dolarul bugetar", ilustrează în mod grăitor, pe baza comunicatelor oficiale, sursa încasărilor bugetare şi felul cum aceste sume urmează să fie cheltuite.

In desen, pot fi văzuţi în mod comparativ, doi „dolari bugetari". Unul arată că din fiecare dolar intrat în vistieria statului, 48 de cenţi (în procent: 48% din încasări) reprezintă impozitul pe venit al cetăţenilor; 15 cenţi (15%) este impozitul pe consum. Laolaltă aceste două încasări însumînd 63 cenţi (adică 63%) formează impozitul plătit de cetăţeni. Cu alte cuvinte, două treimi din încasările statului provin din impozite care apasă ca o povară grea pe umerii maselor populare. In afară de aceasta, după cum se poate vedea din desen, 30 de cenţi provin din impozitul plătit de întreprinderi (această sumă fiind de fapt plătită în mare parte tot de consumatori) şi 7 cenţi se încasează din plata vămii şi alte impozite.

Desenul reprezentînd celălalt „dolar bugetar" ilustrează felul cum în S.U.A. se cheltuieşte dolarul încasat pe căile arătate mai sus. Se vede în mod limpede că 61 de cenţi (61%) sînt cheltuiţi în scopuri militare directe (inclusiv sumele necesare pentru întreţinerea armatei americane şi ajutoarele militare externe). Tot la capitolul cheltuieli de război putem include şi cei 25 de cenţi, din care o mare parte se foloseşte pentru amortizarea şi acoperirea dobînzilor, împrumuturilor de stat cheltuite pentru scopuri militare şi pentru ajutorarea invalizilor de război şi a acelora care au avut de suferit pagube de pe urma războiului. Aceste două cheltuieli însumează 85 de cenţi. Cu alte cuvinte 80 — 86% din prevederile bugetare ale S.U.A. sînt cheltuite în mod direct sau indirect pentru scopuri militare.

Cu toate că masa contribuabililor din S.U.A. plătesc aproximativ două treimi din încasările bugetare în mod direct ei nu beneficiază aproape de loc de acestea. Căci, din „dolarul bugetar" abia un cent revine pentru plata pensiilor şi 13 cenţi pentru toate celelalte cheltuieli — inclusiv cheltuielile administrative ale statului, sumele necesitate de învăţămînt, scopuri culturale, construcţii de stat etc. Profitorii direcţi ai acestei politici de jefuire a contribuabililor din S.U.A.— muncitori, funcţionari mici şi mijlocii, muncitori agricoli — sînt fabricanţii de armament, în plină cursă pentru mărirea cîştigurilor lor.

In spiritul „războiului rece"

Un discurs electoral al lui Adenauer

BONN 8 (Agerpres). — TASS transmite: In legătură cu alegerile pentru landtagul Landului Baden-Wurttemberg, care vor avea loc la 4 martie, cancelarul Adenauer a rostit discursuri electorale la Karlsruhe şi Stuttgard.

După cum reiese dintr-o informaţie publicată de ziarul vest german „Frankfurter Allgemeine", discursurile lui Adenauer au fost ţinute în spiritul recentei declaraţii a lui Eisenhower şi Eden. Cancelarul a repetat născocirile absurde despre „primejdia comunistă" şi a susţinut că Uniunea Sovietică ar intenţiona să intensifice „războiul rece" împotriva occidentului. In legătură cu aceasta el a declarat că Republicii Federale îi revin „obligaţii sporite" şi că ea este menită să joace „rolul conducător în respingerea comunismului".

Exprimîndu-şi nemulţumirea faţă de divergenţele serioase din coaliţia guvernamentală, Adenauer a arătat că acest fapt face pe partenerii occidentali ai R. F. Germane „să se îndoiască dacă politica externă germană va fi şi de acum înainte tot atît de fermă". Cancelarul a atras atenţia că puterile occidentale îşi pot revizui politica faţă de Bonn „dacă destrămarea coaliţiei va continua".

Adenauer a lăsat să se înţeleagă că puterile occidentale cer guvernului de la Bonn în primul rînd să grăbească înarmarea Germaniei occidentale. „Dacă la discutarea celor 25 legi militare, care mai urmează să fie adoptate, în Bundesrat se vor ivi conflicte — a declarat el — prestigiul Republicii Federale va fi zdruncinat în modul cel mai grav în ochii aliaţilor".

In discuţiile sale cancelarul nu s-a dat în lături de la calomnii la adresa realităţii sovietice. Străduindu-se, probabil, să slăbească impresia produsă opiniei vest germane de perspectivele dezvoltării economiei sovietice în următorii cinci ani, Adenauer a încercat să pună la îndoială posibilităţile economice ale Uniunii Sovietice şi a subliniat în fel şi chip „superioritatea" occidentului.

In 24 de ore

LONDRA. — La 7 februarie, la Londra a fost dat publicităţii următorul comunicat comun asupra tratativelor sovieto-japoneze: La şedinţa din 7 februarie, reprezentantul U.R.S.S., I. A. Malik şi reprezentantul Japoniei, S. Maţumoto, au continuat discutarea pe articole a proiectului de tratat de pace între U.R.S.S. şi Japonia. Următoarea şedinţă a fost fixată pentru 10 februarie.

BUDAPESTA. — La 8 februarie s-a deschis la Budapesta sesiunea Adunării de Stat a R. P. Ungare. După aprobarea ordinei de zi a sesiunii, A. Hegedüs, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Ungare, a prezentat raportul cu privire la politica externă a Ungariei.

OSLO. — După cum au relatat ziarele, autorităţile norvegiene au reţinut cîteva nave sovietice care se ocupau cu pescuitul scrumbiilor în Marea Norvegiană. In urma înţelegerii la care s-a ajuns cu autorităţile norvegiene şi după ce căpitanii navelor sovietice au consimţit să plătească amenda fixată, toate navele sovietice de pescuit au fost eliberate. La 7 februarie aceste nave au părăsit portul Alesund şi în prezent continuă pescuitul în apele Oceanului Atlantic.

TIRANA. — La 7 februarie 1956, din împuternicirea guvernelor respective, trimisul Republicii Populare Albania în Iugoslavia şi ambasadorul Austriei în Iugoslavia au făcut la Belgrad un schimb de scrisori în baza căror Republica Populară Albania şi Austria stabilesc relaţii diplomatice şi consulare normale.

WASHINGTON. — Potrivit unui comunicat dat publicităţii de Ministerul Comerţului şi al Muncii, numărul şomerilor din Statele Unite a crescut în luna ianuarie a.c. cu 458.000.

Telegramă

Domnului J. RAAB
Cancelar Federal

Viena

Consiliul Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă, în numele celor 2.600.000 de membri ai săi, protestează cu toată energia împotriva interzicerii activităţii Federaţiei Sindicale Mondiale pe teritoriul austriac.

Oamenii muncii din ţara noastră au aflat cu indignare despre actele de violenţă comise împotriva celei mai mari organizaţii sindicale din lume, care grupează 85 de milioane de membri.

Asemenea acte constituie un amestec de neconceput al autorităţilor în activitatea unei organizaţii muncitoreşti internaţionale.

Consiliul Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă cere să se revină asupra măsurilor îndreptate împotriva Federaţiei Sindicale Mondiale, organizaţie internaţională a clasei muncitoare.

CONSILIUL CENTRAL AL SINDICATELOR DIN REPUBLICA POPULARA ROMINA

Falsurile ticluite de provocatori nu pot discredita activitatea F.S.M.

— Declaraţia lui Louis Saillant —

VIENA 8 (Agerpres). — Ziarul „Oesterreichische Volkstimme" publică declaraţia secretarului general al Federaţiei Sindicale Mondiale, Louis Saillant, în legătură cu falsurile ticluite în scopul de a discredita activitatea F.S.M.

Saillant arată că în comunicarea ministrului Afacerilor Interne al Austriei, Helmer, cu privire la interzicerea activităţii F.S.M. pe teritoriul austriac, s-a făcut referire la o scrisoare pe care F.S.M. ar fi trimis-o în Mexic. Această scrisoare nu este altceva decît un fals.

Incă în 1952-53 — se spune în declaraţia lui Saillant — am avut posibilitatea să aducem la cunoştinţa opiniei publice că se falsifică scrisori ale F.S.M. şi semnături ale activiştilor ei. Pe atunci aceste documente se expediau, mai ales din Salzburg, fiind adresate adeseori organizaţiilor naţionale ale F.S.M. Intrucît adresele folosite de falsificatori au fost greşite, din cauza negăsirii destinatarului scrisorile se înapoiau la expeditor, adică la F.S.M. In felul acesta am putut descoperi toate aceste falsuri. Şi în cazul de faţă este vorba de o scrisoare falsificată care a fost trimisă în Mexic şi a ajuns la F.S.M. din cauza negăsirii destinatarului.

In 1952—53 asemenea scrisori false se trimiteau foarte des în Statele Unite ale Americii pentru a da astfel adepţilor lui McCarthy pretexte de a intenta procese. Aceste procese nu puteau fi însă judecate întrucît secretariatul F.S.M. a descoperit şi demascat aceste falsuri. In septembrie 1953 am putut constata că în Japonia, China, Indonezia şi America Latină se trimit din nou scrisori false cu semnătura falsificată a colegului meu Luigi Grassi şi cu a mea. Aceste noi falsuri nu se mai expediau din Salzburg, ci din Viena.

Sînt convins că secţiile respective ale domnului ministru Helmer au fost bine informate despre aceasta şi că el ştie de mult cine poartă răspunderea pentru acestea falsuri.

La 3 februarie, un reprezentant al Federaţiei Sindicale Mondiale a fost interogat la Direcţia poliţiei din Viena. El a declarat că aşa-zisul „document" pe care ministrul Afacerilor Interne îl foloseşte drept bază pentru a întreprinde acţiuni împotriva noastră este un fals, asemenea falsurilor publicate în scopuri provocatoare şi îndreptate împotriva Federaţiei Sindicale Mondiale. Aşa dar, ministrul Afacerilor Interne a cunoscut adevărata valoare a motivelor care au stat la baza hotărîrii sale.

Ultimele ştiri SPORTIVE

La box: U.R.S.S.—R. F. Germană 16—4

MOSCOVA. — In arena Circului de Stat din Moscova s-a disputat la 7 februarie întîlnirea internaţională de box dintre echipele reprezentative ale Uniunii Sovietice şi R. F. Germane. Sportivii sovietici au obţinut victoria cu scorul de 16—4.

La 9 februarie, echipa reprezentativă a R. F. Germane, va susţine o întîlnire în compania echipei secunde a Uniunii Sovietice.

Averbach şi Spaski la egalitate de puncte

LENINGRAD: La 8 februarie se încheie cel de al 23-lea campionat de şah al U.R.S.S., dar cîştigătorul titlului va fi cunoscut numai după disputarea partidelor din ultima rundă.

Inaintea partidelor din runda 17-a, ultima a campionatului, în fruntea clasamentului se află Averbach şi Spaski cu cîte 11 puncte. Urmează Taimanov 10½ puncte, Korcinoi, Polugaevski şi Holmov cu cîte 10 puncte fiecare.

Mihail Botvinik a sosit la Praga

PRAGA. — La 7 februarie a sosit la Praga campionul mondial de şah, marele maestru Mihail Botvinik, însoţit de marele maestru Salo Flohr. In cursul vizitei în R. Cehoslovacă, cei doi şahişti vor da mai multe simultane.

O delegaţie de activişti sportivi din R.P.R. a plecat la Belgrad

La 7 februarie a plecat la Belgrad o delegaţie de activişti sportivi din R.P.R., condusă de tov. Manole Bodnăraş, preşedintele Comitetului pentru cultură fizică şi sport de pe lîngă Consiliul de Miniştri.

In cursul vizitei delegaţia va discuta cu reprezentanţii organizaţiilor sportive din R.P.F. Iugoslavia probleme cu privire la lărgirea relaţiilor sportive între cele două ţări şi stabilirea calendarului sportiv.

Campionatul de şah al R.P.R.

La 7 februarie a început în sala Constructorul din Capitală meciul pentru campionatul de şah al R.P.R. dintre maestrul internaţional Ion Bălănel şi maestrul Victor Ciocîltea.

Prima din cele patru partide prevăzute în cadrul acestui meci s-a desfăşurat sub semnul unei lupte dîrze. In apărarea celor doi cai, Bălănel, cu negrele, a egalat jocul şi la un moment dat şi-a creat un uşor avantaj poziţional. In continuare, Ciocîltea a reuşit să cîştige un pion, dar n-a găsit după aceea mutările cele mai exacte. La întrerupere Bălănel avea şanse de victorie.

Partida a continuat miercuri, S-au făcut numai cîteva mutări şi Ciocîltea s-a recunoscut învins, neputînd să împiedice transformarea pionilor trecuţi pe care-i avea Bălănel pe flancul regelui. Astfel, după prima partidă Bălănel conduce cu 1—0. Astăzi cu începere de la ora 17 se dispută partida a 2-a.

Campionatul republican de patinaj artistic

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Azi, pe patinoarul „Locomotiva" din Cluj a început să se desfăşoare faza finală a campionatului republican de patinaj artistic. In prima zi a avut loc concursul de figuri obligatorii-feminin. Primele locuri pînă acum au fost ocupate după cum urmează: Puztoi Ecaterina, de la asociaţia „Progresul" Cluj cu 294,1 puncte. Wainrich Marieta de la asociaţia „Avîntul" Miercurea Ciuc cu 293,5 puncte, Wainrich Cevilia de la asociaţia „Ştiinţa" Cluj cu 275,3 puncte, Polosy Eva de la asociaţia „Avîntul" Miercurea Ciuc cu 184,5 puncte, Nagy Cornelia de la asociaţia „Ştiinţa" Bucureşti cu 94,9 puncte. De remarcat în această probă este comportarea tinerei Polosy Eva care s-a afirmat printre cele mai bune concurente deşi ea practică de puţină vreme acest sport. In zilele de 9 şi 10 februarie se vor desfăşura următoarele probe: proba de figuri obligatorii masculin, concursul de perechi şi proba de figuri libere, individual masculin şi feminin.

SPECTACOLELE DE AZI

CINEMATOGRAFE: Vagabondul (seria I-a) —**Patria, V. Alecsandri, Elena Pavel, Gh. Doja, Alex. Sahia, Donca Simo**; Tata mama, bona şi eu — **Magheru, Filimon Sîrbu, Flacăra, Moşilor, N. Bălcescu**; Ali Baba şi cei 40 de hoţi — N. Grigorescu — **Republica, Bucureşti, T. Vladimirescu**; Rio Escondido — **I. C. Frimu, Mioriţa**; Poveste neterminată — **Infrăţirea între popoare, 23 August, Volga**; Tăunul — **Victoria**; Festivalul Tineretului de la Varşovia şi Concursul de motocros 1955 — **M. Gorki**; Festivalul Tineretului de la Varşovia, şi Vînătorii de tigri — **Timpuri Noi**; Pe baricadă — **Cultural**; Insula fără nume — **Lumia**; Alarmă în munţi şi Şurubul lui Marinică — **Central, Arta**; Melodia pierdută — **Tineretului**; Stară de petrecere — **Alex. Popov, Aurel Vlaicu**; Zvăpăiata — **8 Martie**; Căderea Emiratului — **Griviţa**; S-au cunoscut într-o trăsură — **Vasile Roaită**; Bancnota de 1.000.000 lire sterline — **Unirea**; Prinţesa Mary — **C. David**; Giuseppe Verdi — **Munca**; Vînătoarea de crabi — **Carpaţi**; Domnişoara de Scuderi — **Ilie Pintilie**; Lecţia vieţii — **Popular**; Soldatul Ivan Brovkin — **M. Eminescu.**

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52